

TRAKYA UNIVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

TRAKYA BÖLGESİNDÉ TARIM'I YAPILAN EKMEKLİK BUGDAYLARDAN
URETİLEN TİP-1 VE TİP-2 UNLARIN FİZİKSEL KİMYASAL
VE TEKNOLOJİK ÖZELLİKLERİ ÜZERİNDE ARAŞTIRMALAR.

Hasan METE

39065

YÜKSEK LİSANS TEZİ
GIDA BİLİMI VE TEKNOLOJİSİ ANABİLİM DALI

TEZ YÖNETİCİSİ

Prof. Dr. Mehmet DEMİRCİ

1991

TEKİRDAĞ

V.G. TÜRKİYEĞİTTİM KURUMU
DOKUMANTASYON MERKEZİ

TRAKYA ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
TRAKYA BÖLGESİNDÉ TARIMI YAPILAN EKMEKLİK BUGDAYLARDAN
URETİLEN TİP-1 VE TİP-2 UNLARIN FİZİKSEL, KİMYASAL VE
TEKNOLOJİK ÖZELLİKLERİ ÜZERİNDE ARAŞTIRMALAR

HASAN METE
YÜKSEK LİSANS TEZİ
GIDA BİLİMLİ VE TEKNOLOJİSİ ANABİLİM DALI
TEZ YÖNETİCİSİ
Prof.Dr.Mehmet DEMİRCİ
TEKİRDAG, 1991

TRAKYA UNIVERSITESI
FEN BILIMLERI ENSTİTÜSÜ

TRAKYA BÖLGESİNDE TARIM'I YAPILAN EKMEKLİK BUGDAYLARDAN
URETİLEN TİP-1 VE TİP-2 UNLARIN FİZİKSEL KİMYASAL
VE TEKNOLOJİK ÖZELLİKLERİ ÜZERİNDE ARASTIRMALAR.

Hasan METE

YUKSEK LİSANS TEZİ
GIDA BİLİMI VE TEKNOLOJİSİ ANABİLİM DALI

Bu tez ...44/1991.... tarihinde aşağıdaki jüri
tarafından kabul edilmiştir.

Danışman

Prof.Dr. Mehmet DEMİRCİ

Jüri Üyesi

Prof.Dr. Hüsnü GÜNDÜZ

Jüri Üyesi

Yrd.Doc.Dr. Osman ŞİMŞEK



ABSTRAKT

TRAKYA BÖLGESİ'NDE TARIMI YAPILAN EKMEKLİK
BUGDAYLARDAN URETİLEN TİP-1 VE TİP-2 UNLARININ FİZİKSEL,
KİMYASAL VE TEKNOLOJİK ÖZELLİKLERİ ÜZERİNDE ARAŞTIRMALAR.

Bu makale tezinin konusu ; Trakya bölgesinde üretilen Tip-1 ve Tip-2 unların fiziksel, kimyasal ve teknolojik Özellikleri üzerinde araştırmalarıdır.

İncelemede örneklerin fiziksel, kimyasal ve teknolojik Özellikleri yönünden Türk Standartlarına uygunluğu araştırılmıştır. Elde edilen değerler üzerinde şehirler arasında farklılığın olup olmadığını test etmek amacıyla Varians Analizi testi uygulanmıştır.

Bu test sonucunda Tip-1 unlarda % elek üstü miktarı ile % sedimantasyon değerleri $P<0.05$ düzeyinde istatistik açıdan önemli bulunmuştur.

Istatistik olarak önemli çıkan bu değerler Üzerinde LSD testi uygulanarak sonuçlar değerlendirilmiştir.

Danışman	Tez Sahibi
Prof.Dr. Mehmet DEMİRCİ	Zir.Müh. Hasan METE

ABSTRACT

APPLIED TO FIND PHYSICALY, CHEMICAL, AND TECHNOLOGICAL ANALYSIS FOR FIRST QUALITY AND SECOND QUALITY FLOURS WHICH INCLUDE PRODUCTION OF THRACE REGION.

The subject of the master thesis applied to find physical , chemical and technological analysis for first quality and second quality flours which include production of Thrace Region.

Research of the samples were made by using metod of physical , chemical and technological in order to compare with the Turk Standarts values.

For obtained resulting value analysis of varience test was applied to compare between values of city.

The resulting of the test percentages of samples of top of the sieve and sedimentation values for first quality flours were found different statisticly ($p < 0.05$) and LSD test was applied to comment.

Advisor

Prof.Dr. Mehmet DEMIRCI

Zir.Müh. Hasan METE

64 Pages

OZET

TRAKYA BOLGESI'NDE TARIM'I YAPILAN EKMEKLIK BUGDAYLARDAN URETILEN TIP-1 VE TIP-2 UNLARININ FIZIKSEL, KIMYASAL VE TEKNOLOJIK UZELLIKLERI UZERINDE ARASTIRMALAR.

Araştırma materyali olan Tip-1 ve Tip-2 unlar Tekirdağ (A), Kırklareli (B), Edirne (C), Çanakkale (D) ve İstanbul (E) olmak üzere beş bölgede üretim yapan fabrikalardan rastgele temin edilmiştir. Örnekler Haziran, Temmuz ve Ağustos aylarında periyodik olarak alınmıştır.

Örneklerin Fiziksel Kimyasal ve Teknolojik analizi yapılmış ve aşağıdaki sonuçlar elde edilmiştir.

1. Örneklerin elek üstü % miktarları Tip-1'de maksimum 1.15, minimum 0.92 ortalama 1.02, Tip-2'de maksimum 2.27, minimum 1.84 ve ortalama 2.04 olarak tespit edilmiştir.

2. Örnekleri elek altı % miktarları Tip-1'de maksimum 61.30, minimum 58.30 ve ortalama 59.41, Tip-2'de maksimum 63.40, min 58.30 ve ortalama 60.45 olarak tespit edilmiştir.

3. Örneklerin % rutubet miktarları Tip-1'de maksimum 14.81, minimum 13.50 ve ortalama 14.09, Tip-2'unarda maksimum 14.80, minimum 13.01 ve ortalama 14.16 olarak bulunmuştur.

4. Örneklerin % Küll oranları Tip-1'de maksimum 0.55, minimum 0.48 ve ortalama 0.51, Tip-2'de maksimum 0.82, minimum 0.55 ve ortalama 0.59 olarak bulunmuştur.

5. Örneklerin % Protein miktarları Tip-1'de maksimum 12.95, minimum 11.61 ve ortalama 12.26, Tip-2'de maksimum 14.54, minimum 11.98 ve ortalama 12.73 olarak

tespit edilmiştir.

6. Örneklerin % kuru öz miktarları Tip-1 ' de maksimum 10.25 , minimum 9.2 ve ortalama 9.85 , Tip-2 ' de maksimum 9.45 , minimum 8.70 ve ortalama 9.11 olarak bulunmuştur.

7. Örneklerin serbest asitlikleri Tip-1 ' de % maksimum 0.033 , minimum 0.022 ve ortalama 0.027 , Tip-2 ' de maksimum 0.038 , minimum 0.030 ve ortalama 0.033 olarak tespit edilmiştir.

8. Örneklerin yaş öz miktarları %olarak Tip-1 ' de maksimum 34.1 , minimum 30.1 ve ortalama 31.9 , Tip-2 ' de maksimum 28.7 , minimum 24.6 ve ortalama 26.8 olarak bulunmuştur.

9. Örneklerin öz kabarma değerleri Tip-1 ' de cm³ olarak maksimum 9 , minimum 6 ve ortalama 7.6 , Tip-2 ' de maksimum 8 minimum 5 ve ortalama 6.7 olarak tespit edilmiştir.

10. Örneklerin sedimentasyon değerleri Tip-1 ' de maksimum 33.60 , minimum 28.50 ve ortalama 30.81 , Tip-2 ' de maksimum 28.65 , minimum 25.25 ve ortalama 27.20 olarak bulunmuştur.

11. Örneklerin alveograf değerleri Tip-1 ' de maksimum 165.97 , minimum 98.33 ve ortalama 121.24 , Tip-2 ' de maksimum 97.81 , minimum 74.81 ve ortalama 87.61 olarak tespit edilmiştir.

12. Örneklerin Kent-Jones'un rengi değerleri Tip-1 ' de maksimum 4.97 , minimum 2.08 ve ortalama 3.41 , Tip-2 ' de maksimum 6.35 , minimum 4.04 ve ortalama 5.11 olarak tespit edilmiştir.

SUMMARY

APPLIED TO FIND PHYSICAL, CHEMICAL AND TECHNOLOGICAL ANALYSIS FOR FIRST QUALITY AND SECOND QUALITY FLOURS WHICH INCLUDE PRODUCTION OF THRACEAN PART.

First and second quality of the sample materials were taken periodically between month of June and August from five city.(Tekirdag , Kırklareli, Edirne, Canakkale, and istanbul).

Following results were obtained by using of physical, chemical and technological analysis.

1.Samples of top of the sieve for first quality flours percentages of maximum, minimum and average values were found %1.15,%0.92,%1.02 and for second quality %1.27, %1.84, %2.04 .

2.Samples of bottom of the sieve for first quality flours percentages of maximum, minimum and average values were found %61.30,%58.30, %59.41 and for second quality %63.40, %58.30, % 60.45 .

3.The moisture content of the samples for first quality flours percentages of maximum, minimum and average values were found %14.81,%13.50,%14.09 and for second quality %14.80, %13.01, %14.16 .

4.The ash content of the samples for first quality flours percentages of maximum, minimum and average values were found %0.55, %0.48, %0.51 and for second quality %0.82, %0.55, %0.59 .

5.The protein content of the samples for first quality flours percentages of maximum, minimum and average values were found %12.95,%11.61,%12.26 and for second qua-

lity %14.54, %11.98, %12.73 .

6.The dry-gluten content of the samples for first quality flours percentages of maximum, minimum and avarage values were found %10.25, %9.20, %9.65 and for second quality %9.45, %8.70, %9.11 .

7.The free fet acid rates of the samples for first quality flours percentages of maximum, minimum and avarage values were found %0.033, %0.022, %0.027 and for second quality %0.038, %0.030, %0.033 .

8.The gluten content of the samples for first quality flours percentages of maximum, minimum and avarage values were found %34.1 , %30.1 , %31.9 and for second quality %28.7 , %24.6 , %26.8 .

9.The gluten rising of the samples for first quality flours percentages of maximum, minimum and avarage values were found %9.00 , %6.00, %7.60 and for second quality %8.00, %5.00, %6.70 .

10.The sedimentation content of the samples for first quality flours percentages of maximum, minimum and avarage values were found 33.60, 28.50, 30.81 and for second quality 28.65, 25.25, 27.20 .

11.The alveograph content of the samples for first quality flours percentages of maximum, minimum and avarage values were found 165.97, 98.33, 121.24 and for second quality 97.81, 74.81, 87.61 .

12.The kent-jones measurements content of the samples for first quality flours percentages of maximum, minimum and avarage values were found 4.97, 2.08, 3.41 and for second quality 6.35, 4.04, 5.11 .

İ C İ N D E K I L E R

	Sahife NO
1. GİRİŞ	1
2. LITERATUR BİLGİSİ	3
2.1. Fiziksel Özellikler	4
2.2. Kimyasal Özellikler	5
2.3. Teknolojik Özellikler	7
3. MATERİYAL VE METOD	10
3.1. MATERİYAL	10
3.2. METOD	11
3.2.1. Fiziksel Analiz Metodları	11
3.2.1.1. Elek Üstü Miktarının Belirlenmesi	11
3.2.1.2. Elek Altı Miktarının Belirlenmesi	11
3.2.1.3. Un Renginin (Kent-Jones) Belirlenmesi	12
3.2.2. Kimyasal Analiz Metodları	12
3.2.2.1. Su (Rutubet) Miktarının Belirlenmesi	12
3.2.2.2. Kül Miktarının Belirlenmesi	13
3.2.2.3. Protein Miktarının Belirlenmesi	14
3.2.2.4. Yağ Öz (Gluten) Miktarının Belirlenmesi	15
3.2.2.5. Kuru Öz (Kuru Gluten) Miktarının Belirlenmesi	16
3.2.2.6. Serbest Asitlik Miktarının Belirlenmesi	16

3.2.3. Teknolojik Analiz Metodları	17
3.2.3.1. Öz Kabarma Degerinin Belirlenmesi	17
3.2.3.2. Cökme (Sedimentasyon) Degerinin Belirlenmesi	18
3.2.3.3. Alveograf (Enerji) Degerinin Belirlenmesi	18
3.2.4. İstatistiksel Analiz Metodu	19
4. ARASTIRMA SONUCLARI ve TARTISMA	20
4.1. Fiziksel Analizler	20
4.1.1. Elek Üstü	20
4.1.2. Elek Altı	24
4.1.3. Un Renginin (Kent-Jones) Degeri	26
4.2. Kimyasal Analizler	29
4.2.1. Su Orani	29
4.2.2. Kül Orani	32
4.2.3. Protein Orani	35
4.2.4. Yaç Öz (Gluten) orani	38
4.2.5. Kuru Öz Orani	41
4.2.6. Serbest Asitlik Orani	44
4.3. Teknolojik Analizler	47
4.3.1. Öz Kabarma Degeri	47
4.3.3. Sedimentasyon Degeri	50
4.3.4. Alveograf (Enerji) Degeri	53
5. SONUC ve ÖNERİLER	56
6. LITTERATUR LISTESİ	59

1. GİRİŞ

İnsan beslenmesinde birinci derecede öneme sahip olan ve vazgeçilmeyen gıdalar sınıfını oluşturan un ve unlu mamullerin standartizasyonu hiç şüphesiz ki ticari ve ekonomik açıdan olduğu kadar, kaliteli ve toplumun ihtiyacına cevap verecek çeşit ve nitelikte mamul madde elde etme açısından da kaçınılmazdır.

Standart bir un ancak satandardır bir bugdaydan elde edilebileceği inkar edilmez bir gerçektir. Bu nedenle un'un hamaddesi olan bugdayın seçimi ve paçalı istenilen tipte ve kalitede bir un eldesinde büyük önemi vardır.

Bugday un'u ; temizlenmiş bugdayların ögütülmesiyle elde edilen yarı işlenmiş bir gıdadır. Un ifadesi aksi belirtildikçe doğrudan doğruya bugday ununu karşılamaktadır.

Bugday unu protein miktarı bakımından küçümsenemez, fakat proteinlerin biyolojik değeri, daha açık şekilde esansiyel aminoasit içeriği bakımından et, süt ve yumurta gibi hayvansal gıdalara göre eksiklik gösterir. Bunun yanında alınan günlük enerjinin 2000 Kcal (1 Kg ekmek)' lik kısmı un mamülleri tarafından sağlandığında vucutta nitrojen dengesinin bozulmadığı ; yanında 46 gram süt ile alınan beyaz ekmeğin veya 380 gram tam undan yapılan esmer ekmeğin, özellikle bugdayda azlığı sözkonusu olan lisin ve triptofan esansiyel aminoasitleri bakımından insanın günlük ihtiyacını karşıladığı; bugday ve ürünlerini lehine nakledilen bazı araştırma sonuçlarıdır (Elgün, 1990).

Un kalitesi ; geniş anlamda unun imalat şartlarında arzu edilen özellikte , Üniform , cazip bir ürüne işlenme yeteneği olup, ürün tipine ve kullananlara göre farklı şeyler ifade etmektedir. Un kalitesi genellikle unun ve hamurun ölçülebilir nitelikteki çeşitli fiziki , kimyevi ve teknolojik özellikleri ile tahmin edilmektedir.

Bugday ununun beslenmemizdeki önemi insanlara hayatı için mutlaka gereklili olan ekmegin hammaddesi olmasındandır.Bugday unundan yapılan ekmek diğer hububatlardan yapılanlara nispetle, daha lezzetli, hazımı kolay ve ihtiya ettiği protein miktarı da fazladır.

Yapılan bir araştırmada halkımızın günlük kalori ihtiyacının % 53 'ü, günlük ortalama 2900 kalorinin % 44 'ü, 68 gram olan günlük protein tüketiminin 45 gram'ı (% 66) hububat ve özellikle bugday ekmeğinden sağlanlığı görülmüştür. Ayrıca kişi başına yıllık bugday tüketiminin de 200 Kg olduğu belirtilmiştir (Ünal, 1990).

Yeryüzünde toplam ekilebilen alanların %3.7'ni tahlil işgal eder. Bunun içinde en yüksek payı %32 (%1.2) ile bugday almaktadır. Türkiye de toplam ekili alan içindeki tahlilin payı %55 dolaylarında olup , toplam tahlil alanının %68 ,ini bugday işgal etmektedir (Elgün , 1990).

Trakya bölgesinde üretilen bugday ununun fiziksel, kimyasal ve teknolojik niteliklerinin belirlenmesi, bunların standartlara uygunluk derecelerinin tespiti ve sonuçların şehirler arasında karşılaştırılması amacıyla bu araştırma yapılmıştır.

2. LITERATÜR BİLGİSİ

Bugdayın az ya da çok bir çok besin maddesi (karbonhidrat, yağ, protein, vitamin ve mineral maddeler) ihtiyaçla etmekle birlikle beslenme açısından en önemli görevi kalori ihtiyacını karşılamasıdır.

Cizelge 1 : Çeşitli Ülkelerde günlük kalori ihtiyacının karşılanmasında bugday ürünlerinin payı (Altan, 1988).

Ülke	Bugday Ürünleri (%)
A.B.D.	26
İngiltere	31
Almanya	16
İtalya	64
Japonya	6
Türkiye	74

Bugdayda bulunan çeşitli besin maddelerinden istifade edebilme imkanı bunlardan elde edilen unlara göre değişir. Genel olarak un veriminin artması ile ; protein , yağ , selülozlu madde ve mineral maddeler ile vitamin miktarları da artmaktadır (Saygın , 1970).

Bugdayunu ihtiva eden gıdalar , çeşitli tip ve özellikteki ekmekler , kahvaltılık çerez ve tahıllar , makarna ve spaghetti tipi ürünler ,kek , kraker , bisküviler

, börek , baklava , lokma gibi tatlılar olmak üzere tek grupta toplanabilir (Anon. , 1985).

Ünal (1986) , yaptığı bir araştırmada üretilen bugdayların ortalama % 92 'sinin insan gıdası , % 11 'inin tohumluk ve % 7 'sinin hayvan beslenmesinde yararlanıldığını belirlemiştir.

Modern öğütme tekniginin gelişmesi sonucu bugün artık ülkemizde de değişik sanayi dallarına uygun nitelikte ve istenilen randımanlarda un üretilebilmektedir. Türkiyede 1982 yılı sonu olarak 543 adet un fabrikası ve 11 500 000 ton/yıl öğütme kapasitesi ile % 72 ortalama un verimi üzerinden 8 280 000 ton/yıl un üretimi kapasitesi hesaplanmıştır. 1986 yılına göre degirmen sayısının 600 adeti geçtiği , toplam öğütme kapasitesinin 14 000 000 ton/yıl'a ulaştığı tahmin edilmektedir (Ünal , 1986).

2.1. FİZİKSEL ÖZELLİKLER

Bugday unundan en fazla ekmek üretilir. Un zerrelerinin iriliği unun ekmeklik kalitesi açısından önem taşır. İyi bir unda 105-150 mikron arasındaki parçacıkların oranı en az % 50 olmalıdır. Böyle unlarda parmak arasında tanecikler hissedilir (Ünal , 1986).

Öğütme işlemi sırasında pasajlardan elde edilen unlardan parçacık büyüğünü diagramın sonuna doğru gittikçe küçülür. Bu nedenle un randımanı arttıkça unlardan spesifik yüzeyi de artar (Ünal , 1986).

Bir araştırmaya göre ;

% 0.405 kül içeren unun spesifik yüzeyi $1685 \text{ cm}^2/\text{g}$

% 0.555 kül içeren unun spesifik yüzeyi $2191 \text{ cm}^2/\text{g}$

elde edilmiştir (Unal , 1986).

Un üretiminde randiman yükseldikçe renk koyulaşır. Standart bir unun ancak standart bir bugdaydan elde adilebilceğini , bir başka ifade ile un standardının bugday standardına bağımlılığını dikkate alarak , bugdayların özellikleri ve bugday standardına esas teşkil eden kriterlerin incelenmesi gereklidir (Ertugay , 1986).

2.2. KİMYASAL ÖZELLİKLER

T.S 'ye göre bugday unlarında rutubetin en fazla % 14 olması istenir (Anon., 1985-a).

Un randimanı yükseldikçe unun kül içeriği de artar. Çünkü randiman artışına bağlı olarak un bileşiminde yer alan alören hücreleri ve kabuk kısmının (kepeğ) oranı da artmaktadır. Bu durum dikkate alınarak Mohs kül cetveli hazırlanmıştır.

Cizelge 2. Mohs Kül Cetveli Özeti

Un Randımanı Kül içeriği(%) Un Randımanı Kül içeriği(%)

Un Randımanı (%)	Kül içeriği (%)	Un Randımanı (%)	Kül içeriği (%)
10	0.380	72	0.604
20	0.385	74	0.660
30	0.392	76	0.729
40	0.403	80	0.905
50	0.425	84	1.113
60	0.466	86	1.227
70	0.563	90	1.473

Un randımanı ile toplam protein miktarının artmasına karşılık gluten miktarı ve kalitesi düşer (Altan, 1988).

Ünal (1988), unların amilaz etkinlikleri dolayısıyla maltoz oluşturma yetenekleri, toplam protein, B1, B2, B3 (Pantotenik asit), B5 (Nikotinik asit), B6 vitaminleri, lecitin ve tokoferol içerikleri proteaz ve lipaz etkinlikleri de randımana bağlı olarak arttığını tespit etirmiştir.

Ularda serbest asitlik miktarı ; fosfatlar ve organik asitlerden meydana gelir. Normal olarak elde edildiği bugdayın asitlik durumuna bağlıdır. Ayrıca asitlik mik-

tari randıman artışına paralel olarak yükselme gösterdiği gibi unların uzun süre uygun olmayan şartlarda depolanması sırasında lipaz enziminin etkisiyle yağların parçalanarak ,yag asitlerinin aşağı çıkmasıyla artar (Ünal,1986).

Unun kuvvetli oluşu genellikle proteinle ilişkili olup protein miktar ve kalitesini birlikte içtiva etmektedir.Un , ekmek yapmak için kullanılacaksa bu durumda unun kalitesi ekmek yapma sonuçlarına göre değerlendirilecektir. Unun rengi , protein miktarı , su absorbsiyonu , yogurma ve fermentasyon toleransı, diastetik aktivite veya hamurun gaz meydana getirme potansiyeli , glutenin gaz tutma kapsitesi gibi ölçülebilir özellikler unun ekmeklik kalitesine işaret eden faktörlerden bazilaridir. Diğer şeyler eşit olduğunda bir unun ekmeklik kalitesi , gluten miktarı arttıkça yükselmektedir. Fakat gluten miktarı veya protein unun ekmeklik kalitesi için yegane faktör degildir (Seçkin , 1986).

2.3. TEKNOLOJİK ÖZELLİKLER

Kent ve ark.(1954) unun randımanı yükseldiği zaman unun bileşimi değiştiği gibi , unla birlikte elde olunan kaba ve ince kepegin bileşimlerininin değiştigini , un randımanı 80 'e yükseldiginde kaba ve ince kepegin azalan miktarlarına karşılık bileşimlerindeki selüloz miktarının arttığını belirlemişlerdir.

Ceşitli bugdaylardan elde edilen aynı randimanlı unların renk değerinin birbirinden farklı olduğunu ve randiman 70'den 82'ye doğru yükseldiğinde ; verilen iki randiman derecesinde unların renk ölçüleri arasındaki farkın bütün bugday çeşitlerinde yaklaşık olarak birbirine benzer bulunduğu göstermiştir (jones , 1954).

Randiman yükseldikçe renk kayulaşır. Kent-jones Martin kolorimetresinde randiman'a göre renk derecesi şöyle tespit edilmiştir (Altan, 1988) .

Randiman	Renk derecesi
72	1.0 - 1.5
75	2.0 - 4.5
80	5.0 - 7.5
85	8.0 - 12.5

Üğütme işlemi lipitlerde bir değişmeye neden olmakta , yalnızca valslerin parçacıklara yaptığı basınç sonucu embriyondaki lipitlerin bir kısmı endosperme geçer. Aşartma amacıyla unlara katılan azot tri klorür ve klordioksit 'in lipitlerin sabunlaşmayan kısmı üzerinde etkili olmaktadır .Klordioksit uygulamasının unların tokoferol içeriklerin büyük ölçüde tahrif ettiği ve bu tür unların , yağların otooksidasyonu sonucu daha kısa sürede açılaglığı belirlenmiştir (Altan, 1988) .

Buna karşılık aynı amaçla kullanılan potasyum bromat 20-200 ppm , amonyum persülfat 100-1000 ppm , benzoyel peroksit 33.3-333 ppm ve askorbikasit 20-200 ppm düzeylerinde (yani normal ve normalin on katı) katıldıklarında unun temel yağ asitlerini etkilememektedir (Altan, 1988).

Enerji , glutenin uzama kabiliyeti ve uzamaya karşı gösterdiği dirençle ilgilidir.Teknikte uzama kabiliyeti ve uzamaya karşı direnci fazla olan hamur istenir.Uzama kabiliyeti hamurun kolaylıkla açılması , şekil verilmesi ile uzamaya karşı direnç ise hamurun gaz tutma kapasitesi ile ilgilidir (Pratt, 1971).

Atilgan (1986), Ekmek kalitesini etkileyen faktörler ; ekmek yapımında kullanılan un niteliği başta olmak üzere yoğurma fermentasyon ve pişirme olarak sıralayabiliyor. Yoğurma işlemi ekmek yapımında en önemli aşamalardan biridir.Una katılan su ,tuz ve maya gibi maddelerin homojen bir karışım meydana getirmesi ve glutenin maksimum düzeyde gelişebilmesi yoğurma ile sağlanabilir , demektedir.

3. MATERİYAL VE METOD

3.1. MATERİYAL

Araştırma materyali olan Tip-1 ve Tip-2 bugday unu numuneleri Tekirdağ, Kırklareli, Edirne, Çanakkale ve İstanbul illerinde bulunan fabrikalardan alınmıştır.

Numuneler şu işlem sırası takip edilerek temin edilmiştir. Mesela Haziran ayının ilk haftası yukarıda adı geçen şehirlerden birine gidilerek rastgele seçilen bir fabrikadan o anda ürettigi Tip-1 ve Tip-2 bugday unlarının dan ayrı ayrı olmak üzere değişik çuvallardan sonda ile 4 x 250 gram olacak şekilde numune alınmıştır. Alınan bu numuneler polietilen torbalara konularak ağızları hava almayaçak şekilde bağlanmıştır. Böylece bir şehirden bir ayda bir adet Tip-1 ve bir adette Tip-2 olmak üzere iki adet un numunesi alınmıştır. Diğer şehirlerde yine her ayın ilk haftası gidilerek yukarıda anlatıldığı gibi un numuneleri temin edilmiştir. Toplam olarak beş bölgeden üç ayda iki değişik tipte olmak üzere otuz adet un numunesi elde edilmiştir.

Tekirdağ ve yoresini temsil eden numuneler (A), Kırklareli ve yoresini (B), Edirne ve yoresini (C), Çanakkale ve yoresini (D) ve İstanbul ve yoresini (E) harfleri ile sembollendirilmiştir.

Toplanan örnekler hava almayan sağlam polietilen torbalar içinde muhafaza edilerek sırasıyla Fiziksel, Kimyasal ve Teknolojik analizler yapılmıştır. Örnekler analiz süresince kontrollü bir ortamda 15-20 °C de muhafaza edilmiştir.

3.2. METOD

3.2.1. Fiziksel Analiz Metodları

3.2.1.1. Elek Üstü Miktarının Belirlenmesi

T.S 4500 "Elek Üstü ve Elek Altı Tayinin"nde belirtilen esaslara göre un numunelerinden 100 gr (0.1 gr hassasiyette) alınarak elektrik motoru ile mekanize edilmiş 224 mikronluk (6xx) ve 125 mikron (10xx) eleklerden oluşan laboratuvar tipi elek takımı üzerine konmuştur.

Elek 5 dakika süreyle çalıştırılarak eleme yapılmış, süre sonunda 224 mikronluk elek üstünde kalan un miktarı tartılarak elek üstü un miktarı bulunmuştur (Anon., 1985-a).

3.2.1.2. Elek Altı Miktarının Belirlenmesi

T.S 4500 "Elek Üstü ve Elek Altı Tayini"nde belirtilen esaslara uygun olarak 3.2.1.1. Elek Üstü Miktarının belirlenmesinde uygulanan sistem Elek Altı Miktarının belirlenmesinde de uygulanmıştır (Anon., 1985-b).

Elek 5 dakika süreyle çalıştırıldıktan sonra elek altına geçen un miktarı tartılarak elek altı un miktarı tespit adılmıştır.

3.2.1.3. Un Renginin Belirlenmesi

Analizlere başlamadan önce cihaz açılarak 15 dakika süreyle çalıştırılarak ısınması sağlanmış, özel sıfırlama Ölçüm kabı konarak sıfırlama yapılmıştır.

30 g Un (0.01 g hassasiyette) tartılarak bir beherin içine konmuş, dereceli silindirle 50 cc saf su hassas olarak ölçülüp hazırlandıktan sonra cihazın zaman başlama düğmesi açılmıştır (Anon., 1990-b).

Saf su behere boşaltıldıktan sonra bir cam baget yardımıyla topakların kalmamasına dikkat ederek homojen olarak karıştırılmıştır.

Oluşan sulu hamur daha önce saf suyla yıkanmış kurulanmış ölçüm kabına cihazın zaman göstergesi 46 ya gelip özel sinyali çaldıktan sonra işaretli yerine kadar doldurulmuştur. Ölçüm kabı cihaza yerleştirilip Ölçüm düğmesine basılmış, 90 saniye sonra renk değeri cihazın dijital kısmından okunmuştur. Aynı zamanda yazıcısından yazılı olarak netice alınmıştır. Analizler Kent-Jones renk cihazında yapılmıştır.

3.2.2. Kimyasal Analiz Metodları

3.2.2.1. Su (Rutubet) Miktarının Belirtilmesi

Analizler T.S 1135 " Tahıl ve Tahıl Mamulleri Rutubet Miktarı Tayini (Etüvde Kurutma Metodu)"na göre yapılmıştır (Anon., 1972).

Etüvde bir süre bırakıldıktan ve desikatörde labaratuvar sıcaklığına getirildikten sonra darası alınan kapla-

ra 5 g (0.0001 g hassasiyette) numune konarak kapığı kapatılmıştır.

İçinde deney numunesi bulunan kap üstü açık olarak etüvde 130 ± 3 °C de 90 dakika bekletildikten sonra desikatöre alınarak 30-45 dakika soğutulup tartımı yapılmıştır.

Su (Rutubet) Miktarı aşağıdaki formülle hesaplanmıştır.

$$\% \text{ RUTUBET} = (A - B) \times \frac{100}{A}$$

A = Deney numunesinin ilk ağırlığı (g)

B = Kurutulmuş deney numunesinin ağırlığı (g)

3.2.2.2. Kül Miktarının Belirlenmesi

Un numunelerinden T.S 1511 " Tahıllar, Baklagiller ve Bunların Ürünleri Kül Tayini Standardı"nda belirtilen esaslara göre 3 g numune (0.0001 g hassasiyette) tartılarak 900 ± 25 °C deki kül fırınında beyaz renk alıncaya kadar yakılmıştır.

Yakma işlemi kül miktarı % 1'in altında olduğu için genelde 2 saatte tamamlanmıştır. Fırından çıkarılan krozeler yanmayan zemin üzerinde bir müddet bekletildikten sonra desikatöre alınarak oda sıcaklığına ulaşıncaya kadar soğutmuştur. Aynı anda aynı un numunelerinin rutubetleri etüvde uçurularak % Rutubetleri tespit edilmiştir.

Krozeler 0.0001 g hassasiyetteki terazide tartılarak aşağıdaki formülle un numunelerinin % Kül miktarları

tespit edilmiştir (Anon., 1974-b)

$$\% \text{ KUL MIKTARI} = A \times \frac{100}{B} \times \frac{100}{100-H}$$

A = Kalıntı ağırlığı (g)

B = Deney numunesinin ağırlığı (g)

H = Numunenin rutubet miktarı (%)

3.2.2.3. Protein Miktarının Belirlenmesi

Un numunelerinde protein analizi Kjeldahl metoduna göre yapılmıştır. Kaynatma balonuna 0.7-2.2 g un numunesi 0.001 g hasasiyette tartılmıştır(Anon., 1974-a).

Üzerine 0.7 g Civa oksit , 10 g toz Potasyum sülfat ve 25 ml derişik Sulfirik asit ilave edilmiştir.Kaynatma balonu yakma cihazına yerleştirilerek köpürme kesilene kadar hafif ateşte ısıtıllalak sonra da kuvvetli ateşte çözelti berraklaşınca kadar kaynatmaya devam edilmiştir.

Balon soğumaya bırakılmış,200 ml su ilave edildikten sonra civanın çökmesi için 25 ml Sodyum tiyo sülfat ilave edilerek karıştırılmıştır.Cözelti içine bir kaç Cinko parçası atılarak derişik NaOH çözeltisinden yavaş yavaş 75 ml ilave edilmiştir.

Bir erlen'e 50 ml 0.1 N Sulfirik asit çözeltisi konup soğutucu çıkış kısmına bağlanarak bu işlemler tamamlandıktan sonra kaynatma balonu destilasyon cihazına yerleştirilmiş sistem çalıştırılmıştır.

Erlenmayerde 150 ml destilat birikinceye kadar ısıtma devam edilmiş, işlem sonunda "Metil Kirmızısı" indikatörü kullanılarak 0.1 N NaOH ile titrasyon yapılmış, Harcanan miktar formülde yerine konup % protein miktarı hesaplanmıştır.

$$\% \text{ PROTEİN MİKTARI} = \frac{(V-R) \times F \times 0.0014008 \times 100}{E \times (100-W)}$$

V = Alınan 0.1 N Sulfirik asit miktarı (ml)

R = Harcanan 0.1 N NaOH miktarı (ml)

E = Alınan numune miktarı (g)

F = Protein çevirme faktörü (5.7)

W = Rutubet (%)

3.2.2.4. Yaş Ez (Gluten) Miktarının Belirlenmesi

Analiz T.S 4179 " Bugday Unu - Yaş Gluten (Ez) Tayini"nde belirtilen esaslara göre yapılmıştır (Anon., 1984-b).

Tampon çözelti; 20.0 gr Sodyum klorür (NaCL), 0.754 g Potasyum hidrojen fosfat ve 0.246 g Sodyum hidrojen fosfat dihidrat damitik su içerisinde çözündürüldükten sonra damitik su ile 1 litreye tamamlandı ve pH'sı 6.2'ye ayarlanarak hazırlanmıştır.

Porselen kap içine 10 g un numunesi kondu. 5.5 ml NaCl'lu tampon çözeltisi damla damla ilave edilerek hamur yapılmıştır.

Elde edilen hamur 8 dakika sürede 750 ml tampon çözelti harcayacak şekilde ayarlanmış bir musluğun altında

nişastası bitinceye kadar yıkamış, çıkan özden presleme yaparak mümkün olan su miktarı uzaklaştırılmış, tartım yapılarak çıkan sonuç 10 ile çarpılıp % Yağ Öz (Gluten) oranı tespit edilmiştir.

3.2.2.5. Kuru Öz (Kuru Gluten) Miktarının Tayini

Analiz T.S 4178 "Bugday Unu - Kuru Gluten (Öz) Tayini"nde belirtilen esaslara göre yapılmıştır (Anon., 1984-a).

Elde edilmiş yaş gluten, daha önce etüvde kurutularak darası alınmış kurutma kabı içérisine bir film tabakası haliinde yayılarak 0.01 g hassasiyette tartılmıştır.

Tartım kabı kurutma dolabında 130 °C de 2 saat bekletildikten sonra çıkarılıp yarı kurumuş hale gelen gluten bir spatül yardımıyla parçalanarak 3 saat daha kurutmaya tabi tutulmuştur.

Toplam 5 saat süren kurutma işleminden sonra desikatörde soğutulan kurutma kapları 0.01 g hassasiyette tartılmış, çıkan sonuç 10 ile çarpılarak % kuru gluten miktarı tespit edilmiştir.

3.2.2.6. Serbest Asitlik Miktarının Belirlenmesi

Analizler T.S 4500'de belirtilen "Serbest Asitlik Metodu"na göre yapılmıştır (Anon., 1985-a).

10 ± 0.001 g un 100 ml'lik behere aktarılarak üzerine 20 °C sıcaklığında 50 ml % 90 'lık etil alkol ilave edildi. Beherin agzi saat camı ile kapatılarak içindekiler 24 saat süre ile arasıra karıştırılmış, süre sonunda süs-

pansiyon katlı süsgeç kağıdı ile bir erlene süzülmerek süzüntüden 25 ml alınarak 100 ml'lik bir erlene aktarılmış, üzerine 3 damla Fenol Fitalein damlatılmıştır.

0.01 N'lik NaOH ile hafif pembe renk alıncaya kadar titre edilmiş, um asitliğini hesaplamak için bir de şahit deneme yapılmıştır.

Sonuçlar kuru madde üzerinden aşağıdaki formülle yüzde Sülfirik asit (m/m) cinsinden hesaplanmıştır (Anon., 1985-a).

$$\% \text{ ASİTLİK} = \frac{9.8 \times (A - B) \times F}{M \times (100-S)}$$

Burada ;

A = Numune için sarfedilen 0.01 N NaOH miktarı (ml)

B = Tanık deney için sarfedilen 0.01 N miktarı (ml)

F = 0.01 N NaOH faktörü

S = Numunenin rutubet miktarı (%)

M = Numune miktarı (g)

3.2.3. Teknolojik Analiz Metodları

3.2.3.1. Öz Kabarma Degerinin Belirlenmesi

Berliner balonuna 100 ml N/50'lik Laktik asit çözeltisi alınıp 27 °C deki etüve konmuş, usulüne göre elde edilen yaş glutenden 1 gr tartılıp 30 eşit parçaya ayrılarak yuvarlak şekiller verilip balon içine atılmıştır (Anon., 1985-a).

Balonun lastik tipasının iç kısmı sıfır taksimat çizgisine gelecek şekilde kapatılıp 27 °C deki etüve kon-

muş, balonun etüve konmasından ilk yarım saatten sonra parçacıkların yapışmasını önlemek için parmakla tıklatılmıştır.

Bir süre sonra öz parçaları sızmıştır. İki saat 20 dakika sonra balon yavaş bir şekilde ters çevrilerek gluten parçacıklarının balonun taksimatlı bogaz kısmına gelmesi sağlanarak, bu durumda balon bir sehpaya üzerine yerleştirilerek 10 dakika beklenmiş, bu sürenin sonunda (2 saat 30 dakika) sızmış glutenin hacmi aletten okunarak öz kabarma değeri bulunmuştur.

3.2.3.2. Çökme (Sedimentasyon) Değerinin Belirlenmesi

Un numunesinden 3.2 g tartılmış, 50 cc Bromfenolblue çözeltisinden özel sedimentasyon dereceli silindirine konduktan sonra 3.2 gr un numunesi içerisinde dökülmüştür. Lastik tipası kapatıldıktan sonra 30 defa el ile çalkalanmış, alete yerleştirilerek 5 dakika süreyle sallanmıştır. Sallama bitiminde 22.5 cc Laktik asit (% 2'lik) çözeltisi konarak 5 dakika daha sallanmış, sallama bitiminde 5 dakika dinlendiği ve çökme değeri okunmuştur (Anon., 1985-a).

3.2.3.3. Alveograf (Enerji) Değerinin Belirlenmesi

Un numunesinden 250 gr (0.1 g hassasiyette) tartılarak "Chopin" marka Alveograf cihazının hamur yogurma teknnesine konmuş, numunenin rutubet miktarı daha önce usulüne uygun olarak ölçülmüştür. Cihazın özel büretine numunenin sahip olduğu rutubet miktarı dikkate alınarak % 2.5 tuzlu su çözeltisinden konmuştur (Anon., 1990-a).

Cihazın motor bölümü 24.1 ± 0.2 °C de, dinlendirme bölümü 25 °C de sabit tutulmuştur.

Cihaz çalıştırılarak büret musluğu açılmış ve 20 saniye içerisinde yugurma teknesinin içine boşalması sağlanmıştır. Bir dakika sonra yugurma durdurulup teknenin kapığı açılarak kıyılarda kalan unlar hamurun içine kazınmıştır.

Bu işlem yapılırken 2.ci dakika aşılınmamaya çalışılmış, sonra tekne kapığı kapatılarak cihaz yeniden çalıştırılmıştır. 8.ci dakikaya kadar cihaz çalıştırılarak hamur iyice yugurulmuştur

Cihazın porsiyonlanmış hamur çıkış kapığı açılarak hamur çıkış yolu Vazelin ile yağlanmış, çıkan hamur özel kalibi ile daire şeklinde her numunedən 5 adet olacak şekilde kesilip dirlendirme bölümündə 20 dakika dirlendirilmiştir. Toplam 28 dakika sonra dirlenen hamurlar hamur şisirme bölümündə şisirilerek kağıda grafikleri çizilmiştir.

Daha sonra bu grafikler değerlendirilerek hamurun Enerji değerleri hesaplanmıştır.

Hesaplama şu formülle yapılmıştır.

$$\text{Enerji (W)} = F \times A$$

$$F = \text{Sabit faktör (6.54)}$$

$$A = \text{Cizilen 5 adet grafığın iç alanı (cm}^2 \text{)}$$

3.2.4. İstatistiksel Analiz Metodu

Analiz sonuçlarının istatistiksel olarak değerlendirilmesinde tesadüf blokları deneme planına göre varians analizleri yapılmıştır. Önemli bulunan varyans kaynakları LSD testine tabi tutularak çeşitler karşılaştırılmıştır. İstatistik analizler IBM 50 model Compitür ile yapılmıştır (Düzgüneş ve Ark., 1983 ; Steel ve Ark., 1960).

4. ARASTIRMA SONUCLARI ve TARTISMA

4.1. Fiziksel Analizler

4.1.1. Elek Üstü

Cizelge 1 ve 2 'nin incelenmesinden de görüleceği gibi elek üstü miktarları yüzde olarak Tip-1 unde maksimum %1.15 ile minimum %0.92 arasında değişmiş ve ortalama değer %1.02, Tip-2 unlarda maksimum %2.27 ile minimum %1.84 ortalamada değer %2.04 olarak tespit edilmiştir.

Tip-1 buğday unu elek üstü miktarlarında şehirler arasında farklılığı belirtmek için yapılan varyans analizi sonuçlarına göre farklılıklar $p < 0.05$ düzeyinde önemli bulunmuştur, Tip-2 de ise önemli bulunmamıştır. (Cizelge 3-5).

Uygulanan LSD testi sonucunda Tip-1 bugday unu % Elek Üstü miktarları yönünden C ilinden alınan numune A,B,D ve E illerinden alınan numunelere göre tamamen farklı olduğundan ayrı bir gruba girdiği belirlenmiştir (Cizelge 4).

T.S 4500 Bugday Unu Standardı Tip-1 unlarda elek Üstü miktarını maksimum % 1 , Tip-2 unlarda maksimum % 2 ile sınırlandırıldığı dikkate alınırsa incelenen 30 numuneden 15'i Elek Üstü ve Elek altı miktarları yönünden standarda uygun olduğu tespit edilmiştir.

Çizelge 1. Tip-1 Buğday Unu Elek Üstü Miktarı (%)

	A	B	C	D	E	ORTALAMA
HAZİRAN	1.05	1.06	0.95	0.93	1.15	1.03
TEMMUZ	1.09	1.14	0.92	0.97	1.11	1.05
AGUSTOS	1.04	1.01	0.98	0.98	0.99	0.99
ORTALAMA	1.06	1.07	0.95	0.96	1.08	1.02

Çizelge 2. Tip-2 Buğday Unu Elek Üstü Miktarı (%)

	A	B	C	D	E	ORTALAMA
HAZİRAN	1.92	1.93	1.97	1.84	2.05	1.94
TEMMUZ	2.07	2.21	2.23	1.89	1.99	2.08
AGUSTOS	2.27	2.14	2.11	1.95	1.98	2.09
ORTALAMA	2.09	2.09	2.10	1.89	2.01	2.04

**Çizelge 3. Tip-1 Buğday Unu % Elek Üstü Değerleri
Varyans Analiz Sonuçları**

VAR.KAY	SD	KARE TOP.	KARE ORT.	F
Bloklar(Aylar)	2	0.01	0.003	0.99
Numune Alınan iller	4	0.05	0.012	4.56 ^{xx}
Hata	8	0.02	0.003	
Genel	14	LSD= 0.032	cv= 5.58	

xx - p < 0.05 düzeyinde önemlidir.

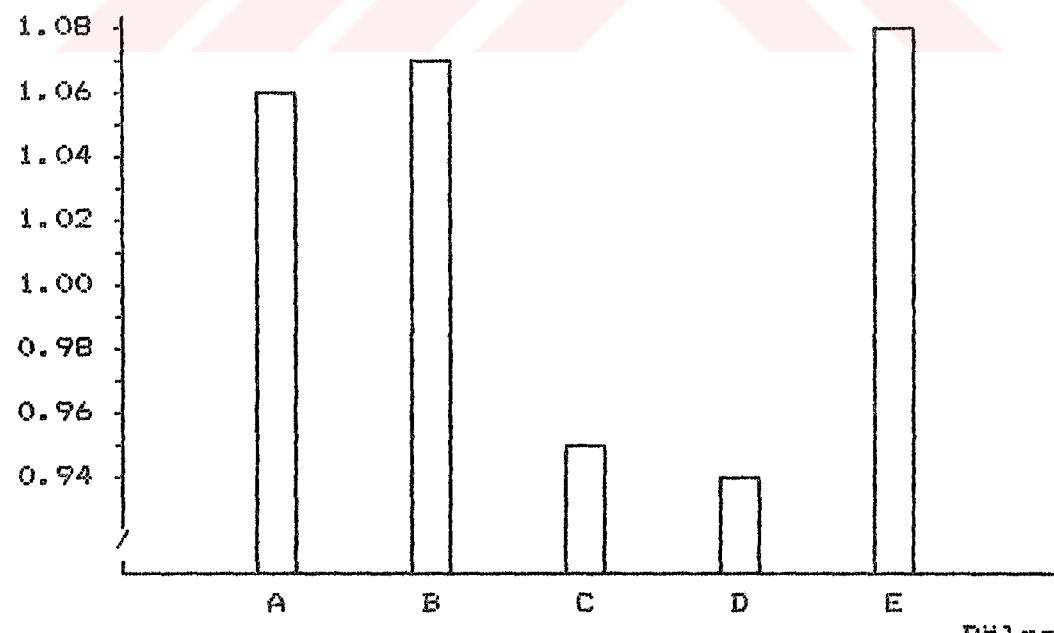
Cizelge 4. Tip-1 Buğday Unu (%) Elek Üstü Miktarı
Değerleri LSD Testi sonuçları.

SEHİRLER	ORTALAMA DEĞERLER	SONUÇLAR
A	1.060	ab
B	1.070	a
C	0.950	c
D	0.960	bc
E	1.083	ac

Cizelge 5. Tip-2 Buğday Unu % Elek Üstü Değerleri
Varyans Analiz Sonuçları

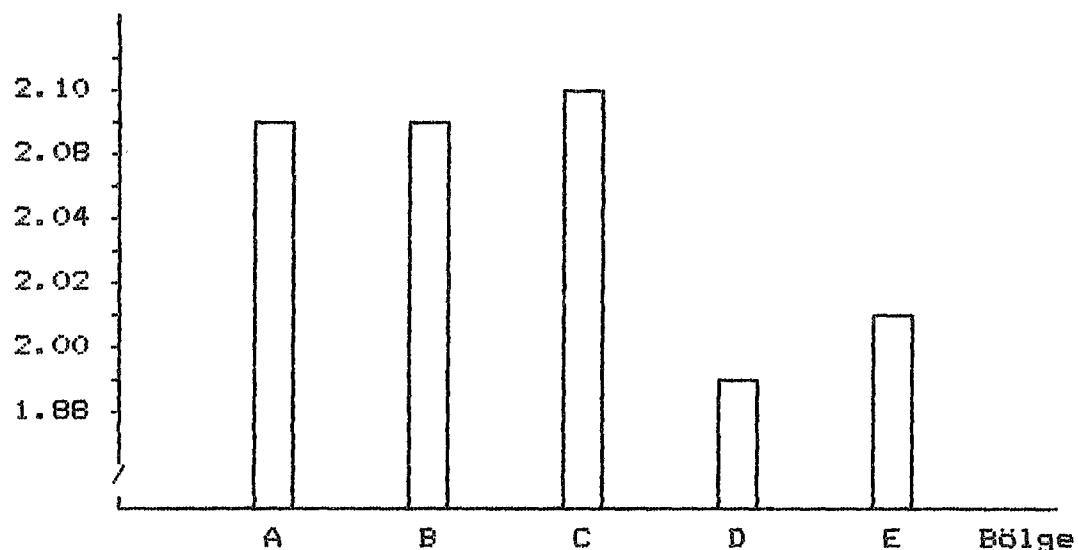
VAR.KAY	SD	KARE TOP.	KARE ORT.	F
Bloklar(Aylar)	2	0.07	0.034	3.41
Numune Alınan iller	4	0.09	0.024	2.39
Hata	8	0.08	0.010	
Genel	14	LSD= 0.136	cv= 4.89	

Elek Üstü(%)



Sekil 1. Tip-1 Buğday Ununda % Elek Üstü Miktarları

Elek Üstü(%)



Şekil 2.Tip-2 Buğday Unlarında % Elek Üstü Miktarları

4.1.2. Elek Altı

Cizelge 6 ve 7 'ün incelenmesiyle görülecektirki elek altı miktarları Tip-1 unlarda % olarak maksimum %61.30 , minimum %58.30 ve ortalama %59.41 , Tip-2 unlarda maksimum %63.40 , minimum %58.30 ve ortalama değer %60.45 olmuştur.

Tip-1 ve Tip-2 Buğday Unu Elek Altı miktarlarında şehirler arasında farklılığı belirlemek amacıyla uygulanan Varyans Analizi sonuçlarına göre farklılıklar $p<0.05$ düzeyinde önemli çıkmamıştır (Cizelge 8-9).

T.S 4500 Buğday Unu Standardı elek altı miktarlarını Tip-1 ve Tip-2 unlarda maksimum% 60 olarak sınırlandığı dikkate alındığında % Elek Altı miktarları yönünden Tip-1 Unlarda 9 numune , Tip-2 unlarda 7 numune Türk Standartlarına uygundur.

Cizelge 6. Tip-1 Buğday Unu Elek Altı Miktarı (%)

	A	B	C	D	E	ORTALAMA
HAZİRAN	58.50	57.30	59.60	57.10	59.50	58.40
TEMMUZ	60.20	61.30	60.40	58.50	59.90	60.06
AGUSTOS	60.20	60.80	60.50	59.10	58.30	59.79
ORTALAMA	59.63	59.80	60.17	58.23	59.23	59.41

Cizelge 7. Tip-2 Buğday Unu Elek Altı Miktarı (%)

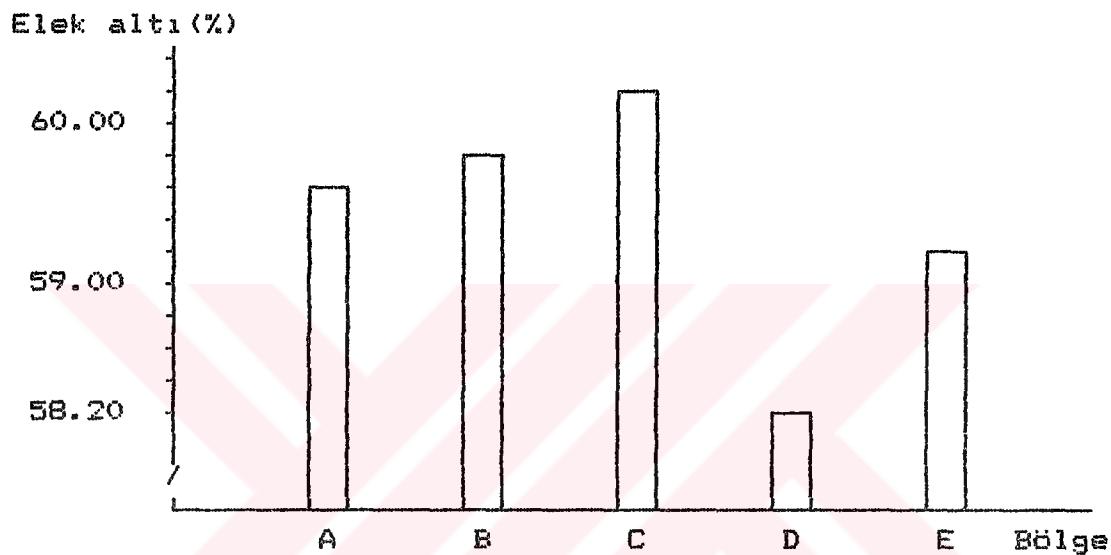
	A	B	C	D	E	ORTALAMA
HAZİRAN	59.50	58.30	57.50	59.10	60.50	58.98
TEMMUZ	62.30	61.40	63.40	61.50	59.50	61.62
AGUSTOS	62.20	62.80	60.50	59.40	58.80	60.74
ORTALAMA	61.33	60.83	60.47	60.00	59.60	60.45

Cizelge 8. Tip-1 Buğday Unu % Elek Altı Değerleri
Varyans Analiz Sonuçları

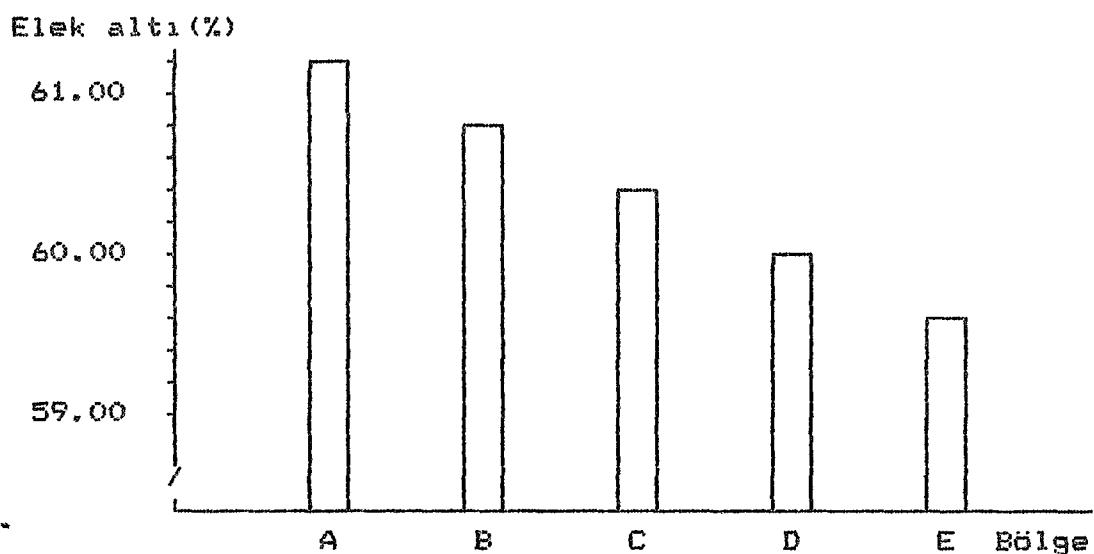
VAR.KAY	SD	KARE TOP.	KARE ORT.	F
Bloklar(Aylar)	2	7.90	3.949	4.21
Numune Alınan iller	4	6.57	1.643	1.75
Hata	8	7.51	0.939	
Genel	14	LSD= 0.231	cv= 1.63	

Çizelge 9. Tip-2 Buğday Unu % Elek Altı Değerleri
Varyans Analiz Sonuçları

VAR.KAY	SD	KARE TOP.	KARE ORT.	F
Bloklar(Aylar)	2	18.07	9.035	3.64
Numune Alınan iller	4	5.56	1.389	0.56
Hata	8	19.87	2.484	



Şekil 3. Tip-1 Buğday Unu %Elek Altı Miktarları



Şekil 4.Tip-2 Buğday Unu %Elek Altı Miktarları

4.1.3. Ün Rengi (Kent-Jones)

Cizelge 10 ve 11 incelendiginde görülecektir ki Tip-1 unlarda renk değerleri maksimum 4.97, minimum 2.08 ve ortalama 3.41, Tip-2 unlarda maksimum 6.35, minimum 4.04 ve ortalama 5.11 olarak tespit edilmiştir.

Tip-1 ve Tip-2 Bugday Unlarında Renk değerlerinin şehirler arasında farklılığının tespiti için yapılan Varian Analizi sonuçlarına göre fark, istatistikî açıdan önemli çıkmamıştır (Cizelge 12-13).

Altan (1988), 2.0 - 4.5 renk değerlerinin 70 - 75 randimanlı una tekabul ettiğini bildirmektedir. Mohs kül cetvelinde 70 - 75 randimanlı unun külü 0.563 - 0.660 gelmektedir. Cizelge 10 ve 11 incelendiginde Ti-1 ve Tip-2 unlaların renk değerleri 2.08 - 6.35 arasında değiştiği görülür. Bu durumda bulunan renk değerleri ile Altan (1988)'in bildirdiği renk değerleri arasında paralellik olduğu söylenebilir.

Cizelge 10. Tip-1 Bugday Unlarında Kent-Jones Renk Değerleri

	A	B	C	D	E	ORTALAMA
HAZİRAN	4.15	3.55	4.11	3.10	3.30	3.64
TEMMUZ	4.11	3.48	2.37	4.57	2.48	3.40
AGUSTOS	2.52	3.73	2.08	4.97	2.20	3.19
ORTALAMA	3.59	3.73	2.85	4.21	2.66	4.41

Cizelge 11. Tip-2 BUGDAY Unlarında Kent-Jones Renk Degerleri

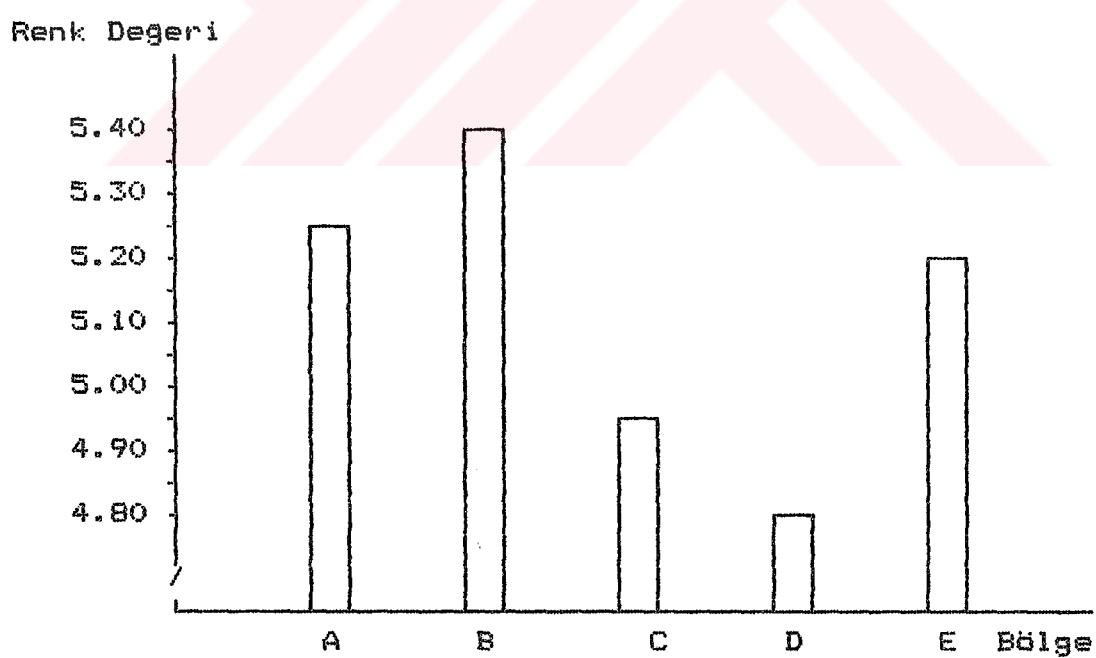
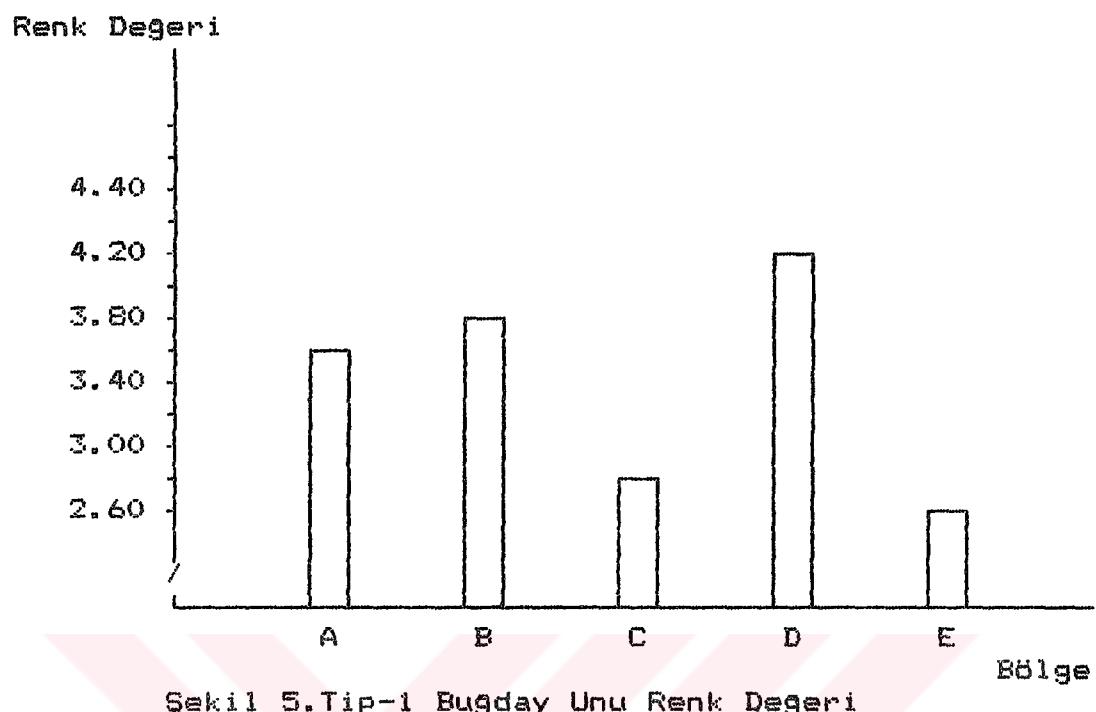
	A	B	C	D	E	ORTALAMA
HAZIRAN	4.55	5.24	4.35	4.04	5.11	4.66
TEMMUZ	4.87	5.62	4.95	5.37	5.02	5.17
AGUSTOS	6.35	5.27	5.54	4.92	5.44	5.50
ORTALAMA	5.26	5.38	4.95	4.78	5.19	5.11

Cizelge 12. Tip-1 BUGDAY Unu Renk Degerleri
Varyans Analiz Sonuçları

VAR.KAY	SD	KARE TOP.	KARE ORT.	F
Bloklar(Aylar)	2	0.74	0.369	0.49
Numune Alinan iller	4	4.74	1.184	1.57
Hata	8	6.03	0.754	
Genel	14	LSD= 0.271	cv= 25.67	

Cizelge 13. Tip-2 BUGDAY Unu Renk Degerleri
Varyans Analiz Sonuçları

VAR.KAY	SD	KARE TOP.	KARE ORT.	F
Bloklar(Aylar)	2	1.81	0.907	3.94
Numune Alinan iller	4	0.71	0.178	0.77
Hata	8	1.84	0.230	
Genel	14	LSD= 0.65	cv= 9.39	



4.2. Kimyasal Analizler

4.2.1. Su Oranı

Cizelge 14 ve 15 incelendiginde Tip-1 unlarda % rutubet maksimum %14.81 , minimum %13.50 ve ortalama %14.09 , Tip-2 unlarda % rutubet maksimum %14.80 , minimum %13.01 ve ortalama %14.16 oldugu gorulur.

Tip-1 ve Tip-2 Bugday Unu % Rutubet miktarlarında şehirler arasında farklılığı belirtmek için yapılan varyans analizi sonuçlarına göre farklılıklar istatistiksel olarak $p<0.05$ düzeyinde önemli çıkmamıştır(Cizelge 16-17).

T.S. unlaların rutubetlerini maksimum % 14 ile sınırlandırigine göre (Anon.,1985-a) , 19 un numunesinin % rutubetleri standartın üzerinde çıkmıştır.

Altan (1980), in bildirdiği un rutubeti ortalama değerleri ile bizim bulduğumuz değerler paralellik göstermektedir.

Haziran, ve Temmuz ve Agustos gibi yaz aylarında unlaların rutubetlerinin % 14'ün üzerinde olması üretimden kaynaklandığı ihtimalini artttırmaktadır. Özellikle tavlama işlemi sırasında bugdaya fazla su verilmesi üretilen unun rutubetini yükseltmektedir.

Cizelge 14. Tip-1 Buğday Unu Rutubet Miktarı (%)

	A	B	C	D	E	ORTALAMA
HAZİRAN	14.62	14.11	14.00	13.62	13.50	13.97
TEMMUZ	14.81	13.60	13.51	14.21	14.11	14.05
AGUSTOS	14.60	13.81	14.60	14.44	13.77	14.24
ORTALAMA	14.68	13.84	14.04	14.09	13.79	14.09

Cizelge 15. Tip-2 Buğday Unu Rutubet Miktarı (%)

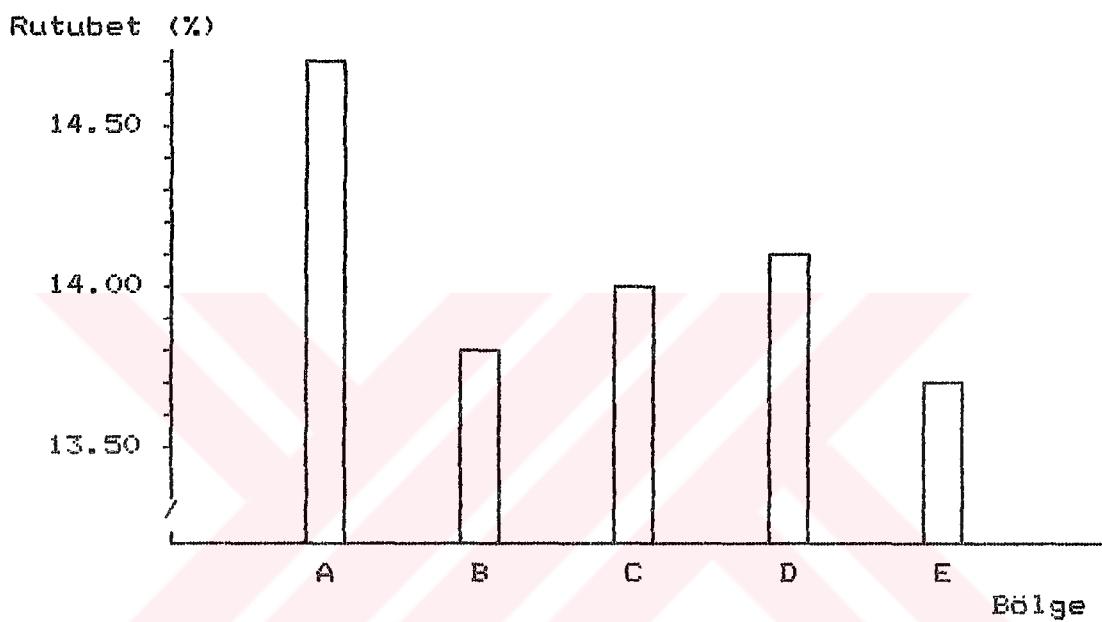
	A	B	C	D	E	ORTALAMA
HAZİRAN	14.80	14.63	14.62	14.11	14.06	14.44
TEMMUZ	14.01	14.21	14.67	14.52	13.01	14.08
AGUSTOS	14.00	14.03	12.82	13.85	15.06	13.95
ORTALAMA	14.27	14.29	14.04	14.16	14.04	14.16

Cizelge 16. Tip-1 Buğday Unu % Rutubet Değerleri
Varyans Analiz Sonuçları

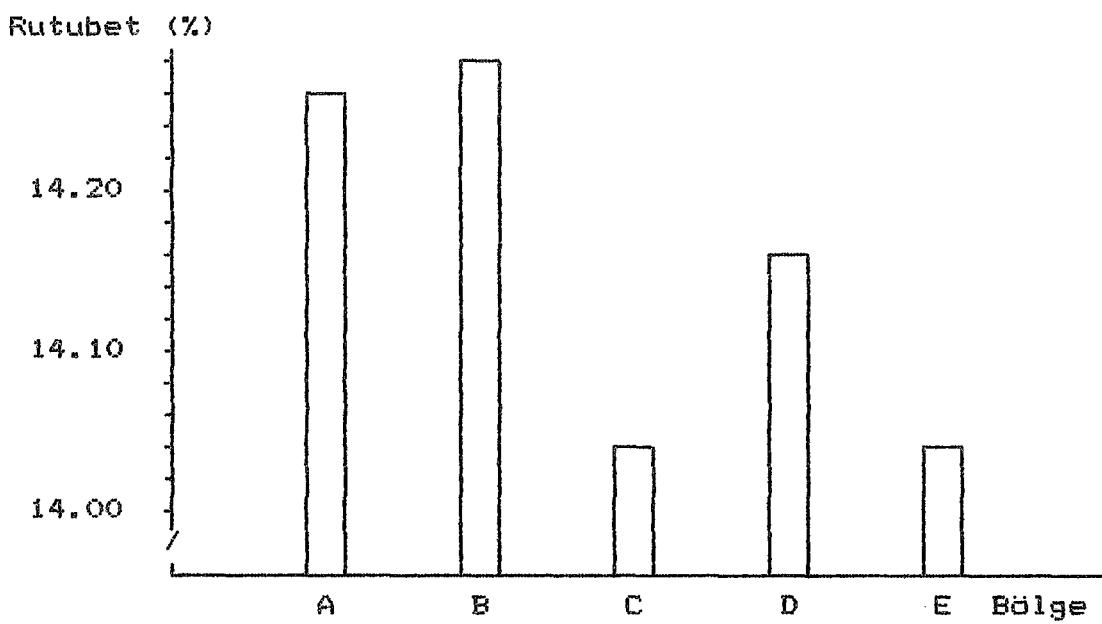
VAR.KAY	SD	KARE TOP.	KARE ORT.	F
Bloklar(Aylar)	2	0.20	0.100	0.72
Numune Alınan iller	4	1.49	0.373	2.71
Hata	8	1.10	0.137	
Genel	14	LSD=0.106	cv= 2.63	

**Çizelge 17. Tip-2 Buğday Unu % Rutubet Değerleri
Varyans Analiz Sonuçları**

VAR.KAY	SD	KARE TOP.	KARE ORT.	F
Bloklar(Aylar)	2	0.65	0.324	0.57
Numune Alınan iller	4	0.17	0.043	0.08
Hata	8	4.51	0.564	
Genel	14		cv= 5.30	



Şekil 7.Tip-1 Buğday Unu % Rutubet Miktarları



Şekil 8.Tip-2 Buğday Unu %Rutubet Miktarları

4.2.2. Kül Oranı

Cizelge 18 ve 19 incelendiginde Tip-1 unlarda kumuraddede kül maksimum %0.55 , minimum %0.48 ve ortalama %0.51 , Tip-2 unlarda maksimum %0.82 , minimum %0.55 ve ortalama %0.59 oldugu goruler.

Keskin (1981)'in yaptığı arastirmada bulunan bulgulardan Tip- 1 ortalaması % 0.04 daha fazla Tip-2 ortalaması yakını çıkmıştır.

T.S 4500 Bugday Unu Standardı kül oranlarını Tip1 unlari maksimum% 0.50 'le , Tip-2 de maksimum % 0.60 ile sınırlandığı dikkate alındığında Tip-1 unlarda 8 numune, Tip- 2 unlarda 2 numunenin standarda uymadığı goruler (Cizelge , 18-19).

Tip-1 ve Tip-2 Bugday Unları % Kül miktarlarında şehirler arasında farklılığı belirtmek için yapılan varyans analiz sonuçlarına göre farklılıklar $p<0.05$ düzeyinde önemli çıkmamıştır (Cizelge 20-21).

Cizelge 18. Tip-1 Bugday Unu Kül Miktarları (%)

	A	B	C	D	E	ORTALAMA
HAZİRAN	0.52	0.50	0.53	0.52	0.55	0.52
TEMMUZ	0.48	0.53	0.52	0.52	0.50	0.51
AGUSTOS	0.48	0.54	0.52	0.51	0.48	0.51
ORTALAMA	0.49	0.52	0.52	0.52	0.51	0.51

Cizelge 19. Tip-2 Bugday Unu Kül Miktarları(%)

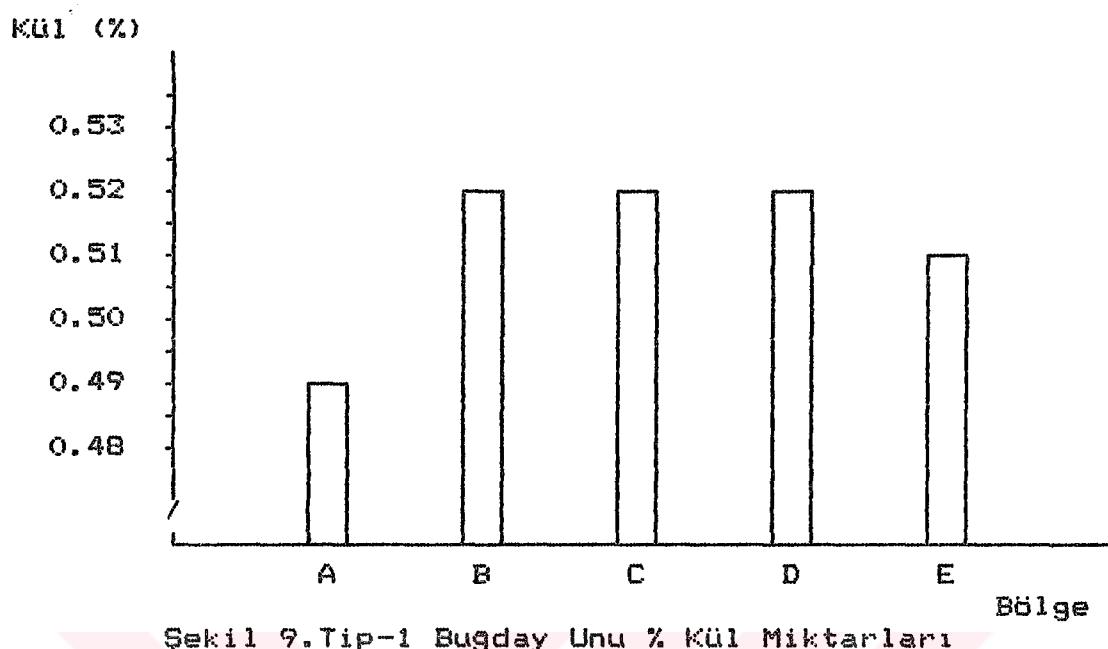
	A	B	C	D	E	ORTALAMA
HAZİRAN	0.58	0.57	0.55	0.59	0.56	0.57
TEMMUZ	0.58	0.58	0.57	0.57	0.56	0.57
AGUSTOS	0.61	0.60	0.82	0.56	0.60	0.64
ORTALAMA	0.59	0.58	0.65	0.57	0.57	0.59

Cizelge 20. Tip-1 Bugday Unu % Kül Değerleri
Varyans Analiz Sonuçları

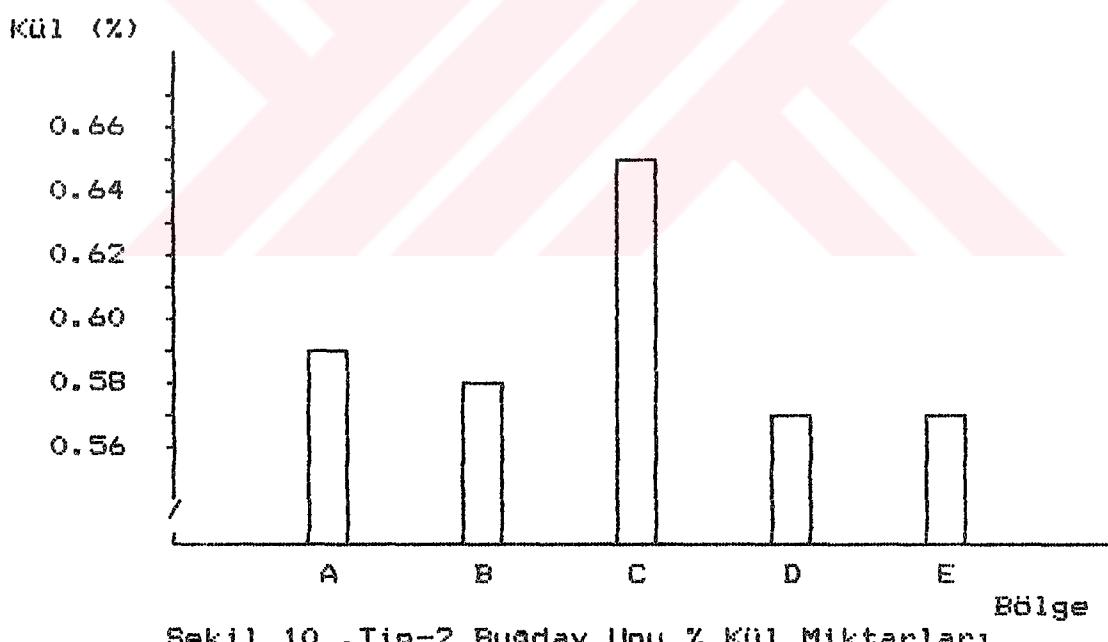
VAR.KAY	SD	KARE TOP.	KARE ORT.	F
Bloklar(Aylar)	2	0.00	0.000	0.95
Numune Alınan iller	4	0.00	0.000	0.99
Hata	8	0.00	0.000	
Genel	14	.	cv= 4.23	

Cizelge 21. Tip-2 Bugday Unu % Kül Değerleri
Varyans Analiz Sonuçları

VAR.KAY	SD	KARE TOP.	KARE ORT.	F
Bloklar(Aylar)	2	0.01	0.007	1.82
Numune Alınan iller	4	0.01	0.003	0.69
Hata	8	0.03	0.004	
Genel	14	LSD=0.222	cv= 10.81	



Sekil 9.Tip-1 Buğday Unu % Kül Miktarları



Sekil 10 .Tip-2 Buğday Unu % Kül Miktarları

4.2.3. Protein Oranı

Cizelge 22 ve 23 incelendiğinde Tip-1 unlarda protein oranları maksimum %12.95 , minimum %11.61 ve ortalama %12.26 , Tip-2 unlarda maksimum %14.54, minimum %11.98 ve ortalama %12.73 olduğu görülür.

Ertugay (1983), bir araştırmasında kaliteli ekmek yapımında kullanılacak unun protein miktarının en az % 11 olması gerektiğini bildirmektedir.

Tip-1 ve Tip-2 Bugday unlari protein ortalamaları ekmek yapımı için yeter düzeyde olduğu görülmektedir. Genel de protein miktarı yönünden üretilen unlarda bir problem görülmemektedir (Cizelge 22-23).

Tip-1 ve Tip-2 Bugday Unu Protein miktarlarında Şehirler arasında farklılığı belirtmek için yapılan varyans analiz sonuçlarına göre farklılıklar $p<0.05$ düzeyinde önemli çıkmamıştır (Cizelge , 24-25).

Cizelge 22. Tip-1 Bugday Unu protein Miktarları (%)

	A	B	C	D	E	ORTALAMA
HAZIRAN	11.89	11.56	11.64	12.00	12.07	11.83
TEMMUZ	11.61	12.95	12.34	11.96	12.87	12.35
AGUSTOS	12.61	12.54	12.67	12.85	12.32	12.60
ORTALAMA	12.04	12.35	12.22	12.27	12.42	12.26

Cizelge 23. Tip-2 Buğday Unu Protein Miktarı (%)

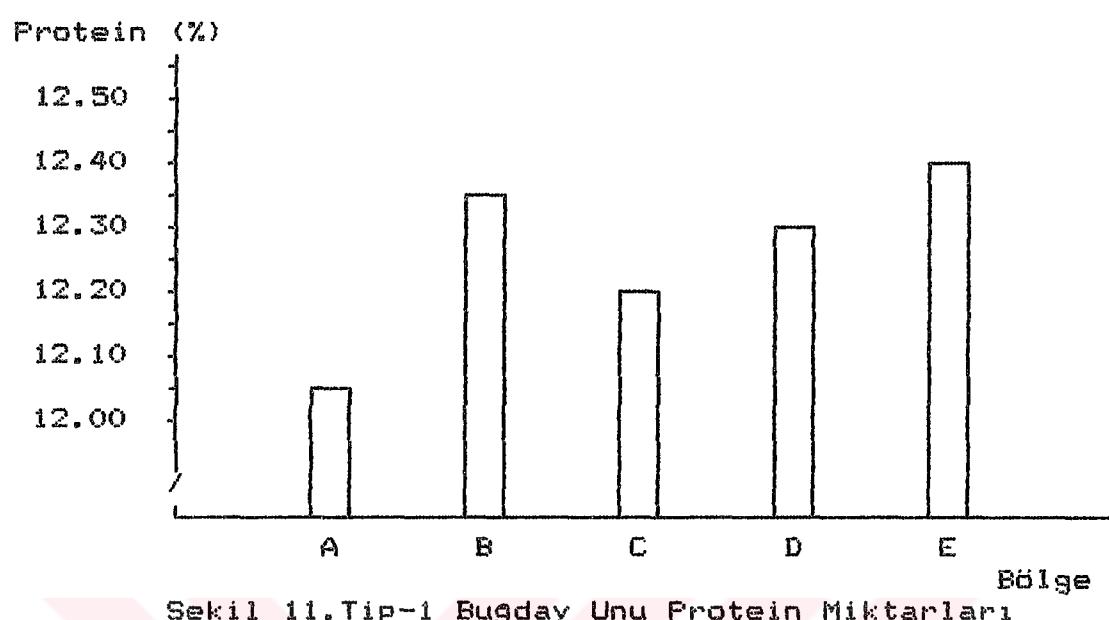
	A	B	C	D	E	ORTALAMA
HAZIRAN	12.41	12.32	12.24	12.25	13.91	12.63
TEMMUZ	12.01	12.21	12.26	11.98	12.14	12.12
AGUSTOS	14.54	13.84	13.91	12.62	12.28	13.44
ORTALAMA	12.99	12.79	12.80	12.28	12.78	12.73

Cizelge 24. Tip-1 Buğday Unu Protein Değerleri
Varyans Analiz Sonuçları

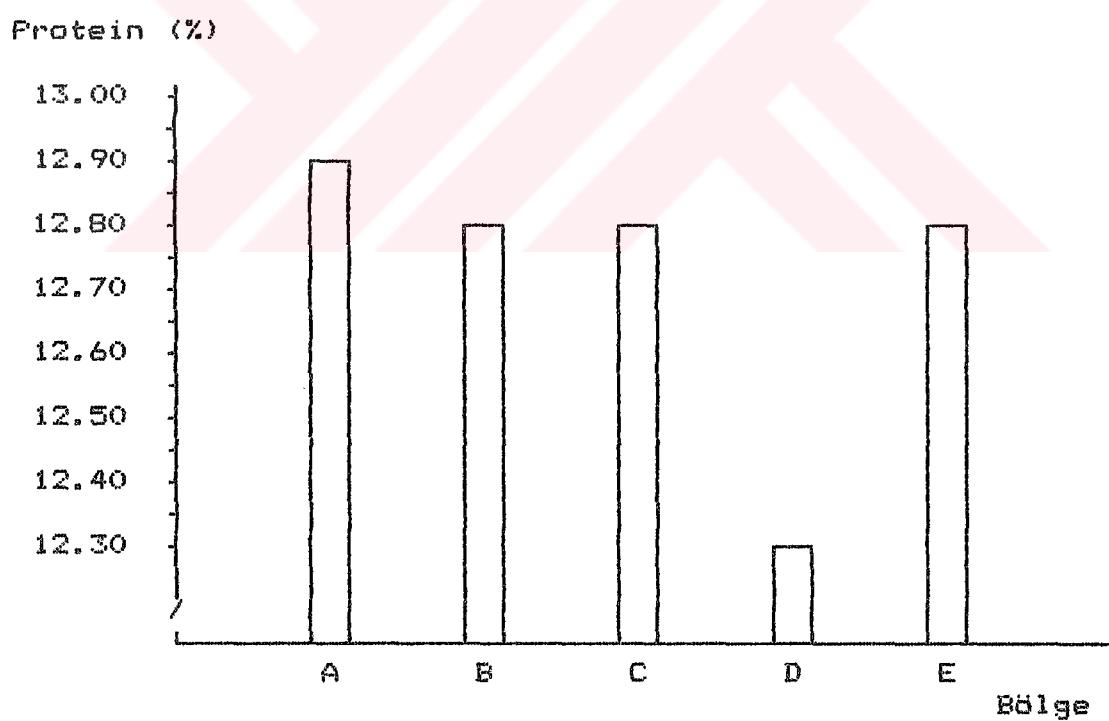
VAR.KAY	SD	KARE TOP.	KARE ORT.	F
Bloklar(Aylar)	2	1.52	0.762	4.27
Numune Alınan iller	4	0.26	0.064	0.36
Hata	8	1.42	0.178	
Genel	14	LSD=0.054	cv= 3.44	

Cizelge 25. Tip-2 Buğday Unu Protein Değerleri
Varyans Analiz Sonuçları

VAR.KAY	SD	KARE TOP.	KARE ORT.	F
Bloklar(Aylar)	2	4.42	2.210	3.60
Numune Alınan iller	4	0.83	0.207	0.34
Hata	8	4.92	0.615	
Genel	14	LSD= 0.076	cv= 6.16	



Sekil 11.Tip-1 Buğday Unu Protein Miktarları



Sekil 12.Tip-2 Buğday Unu % Protein Miktarları

4.2.4. Yaş Öz (Gluten) Oranı

Cizelge 26 ve 27 incelendiginde Tip-1 Unlarda gluten oranı % olarak maksimum %34.1, minimum %30.1 ve ortalama %31.9, Tip-2 unlarda maksimum %28.7, minimum %24.6 ve ortalama %26.8 olarak tespit edildigi görülür.

Yapılan araştırmalarda unlarda yaş gluten ile protein arasında bir ilişki oldugu tespit edilmiştir. Ekmek yapılacak unlarda gluten oranının fazla olması istenir (Erzugay , 1983).

Tip-1 ve Tip-2 Buğday Unu Yaş Öz değerleri bakımından Şehirler arasında farklılığı tespit etmek amacıyla yapılan Varyans Analizi sonuçlarına göre $p<0.05$ düzeyinde önemsiز bulunmuştur(Cizelge 28-29).

Gluten ile protein miktarları arasında bir paralellik oldugu gözlenmektedir.

Cizelge 26. Tip-1 Buğday Unlarında Yaş Öz (Gluten) Miktarı (%)

	A	B	C	D	E	ORTALAMA
HAZİRAN	32.3	31.2	33.5	32.5	30.4	31.9
TEMMUZ	32.2	33.2	30.1	31.2	30.3	31.4
AGUSTOS	33.8	34.1	32.4	31.4	30.8	32.5
ORTALAMA	32.8	32.8	32.0	31.7	30.5	31.9

Cizelge 27. Tip-2 Buğday Unlarında Yaşı Öz (Gluten) Miktarı (%)

	A	B	C	D	E	ORTALAMA
HAZIRAN	26.3	25.9	28.5	27.3	26.5	26.9
TEMMUZ	28.2	27.5	26.7	25.3	26.3	26.8
AGUSTOS	26.5	28.7	27.4	24.6	26.7	26.8
ORTALAMA	27.0	27.4	27.5	25.7	26.5	26.8

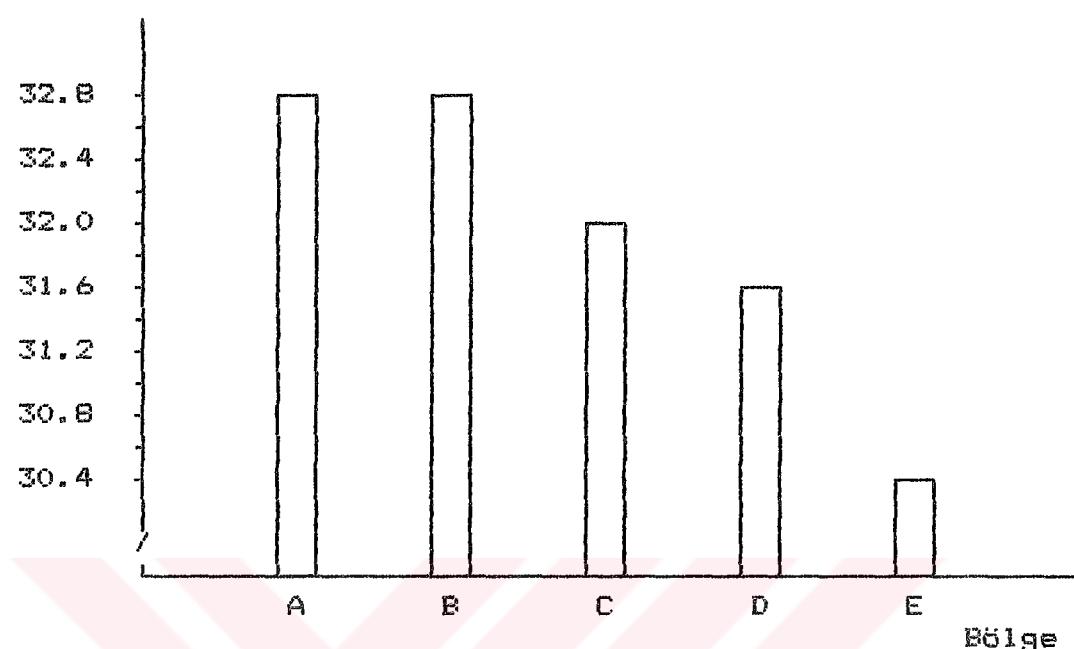
Cizelge 28. Tip-1 Buğday Unu Yaşı Öz Degerleri Varyans Analiz Sonuçları

VAR.KAY	SD	KARE TOP.	KARE ORT.	F
Bloklar(Aylar)	2	3.03	1.514	1.20
Numune Alınan iller	4	10.84	2.711	2.14
Hata	8	10.13	1.266	
Genel	14	LSD= 0.166	cv= 3.52	

Cizelge 29. Tip-2 Buğday Unu Yaşı Öz Degerleri Varyans Analiz Sonuçları

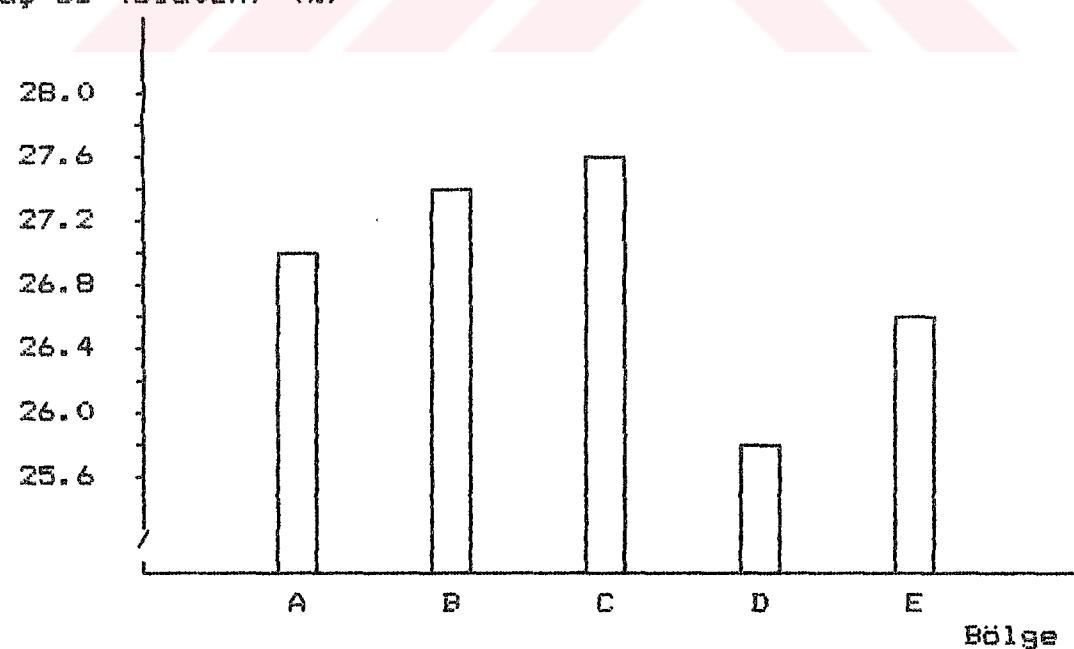
VAR.KAY	SD	KARE TOP.	KARE ORT.	F
Bloklar(Aylar)	2	0.04	0.021	0.01
Numune Alınan iller	4	6.37	1.592	1.09
Hata	8	11.74	1.467	
Genel	14	LSD= 0.425	cv= 4.52	

Yaş Öz (Gluten) (%)



Sekil 13. Tip-1 Buğday Unu Yaşı Öz Miktarı

Yaş Öz (Gluten) (%)



Sekil 14. Tip-2 Buğday Unu Yaşı Öz Miktarı

4.2.5. Kuru Öz Oranı

Cizelge 30 ve 31 incelendiginde Tip-1 unlarda kuru gluten miktarı maksimum % 10.25 , minimum % 9.2 ve ortalama %9.85 , Tip-2 unlarda maksimum %9.45 , minimum %8.70 ve ortalama % 9.11 olduğu görülür.

Tip-1 ve Tip-2 Buğday Unu Kuru Öz miktarlarında Şehirler arasında farklılığı belirtmek için yapılan varyans analiz sonuçlarına göre farklılıklar $p<0.05$ düzeyinde önemli olmadığı görülmüştür (Cizelge 32-33).

T.S. Buğday ununda Kuru Gluten miktarını minimum % 9 olarak sınırlandığı (Anon., 1985-a) dikkate alınırsa Tip-2 unlarda 3 numune standardın altında kalmaktadır.

Cizelge 30. Tip-1 Buğday Un Kuru Öz Miktarı (%)

	A	B	C	D	E	ORTALAMA
HAZİRAN	9.55	9.39	9.20	9.85	10.15	9.60
TEMMUZ	9.85	10.25	10.25	9.65	9.60	9.93
AGUSTOS	10.20	10.05	10.25	9.85	9.70	10.03
ORTALAMA	9.86	9.89	9.90	9.85	9.80	9.85

Cizelge 31. Tip-2 Buğday Unu Kuru Öz Miktarları (%)

	A	B	C	D	E	ORTALAMA
HAZIRAN	8.70	9.10	9.20	9.75	8.95	8.84
TEMMUZ	9.14	9.20	9.25	9.05	8.89	9.13
AGUSTOS	9.30	9.45	9.50	9.39	9.25	9.38
ORTALAMA	9.04	9.25	9.31	9.39	9.03	9.11

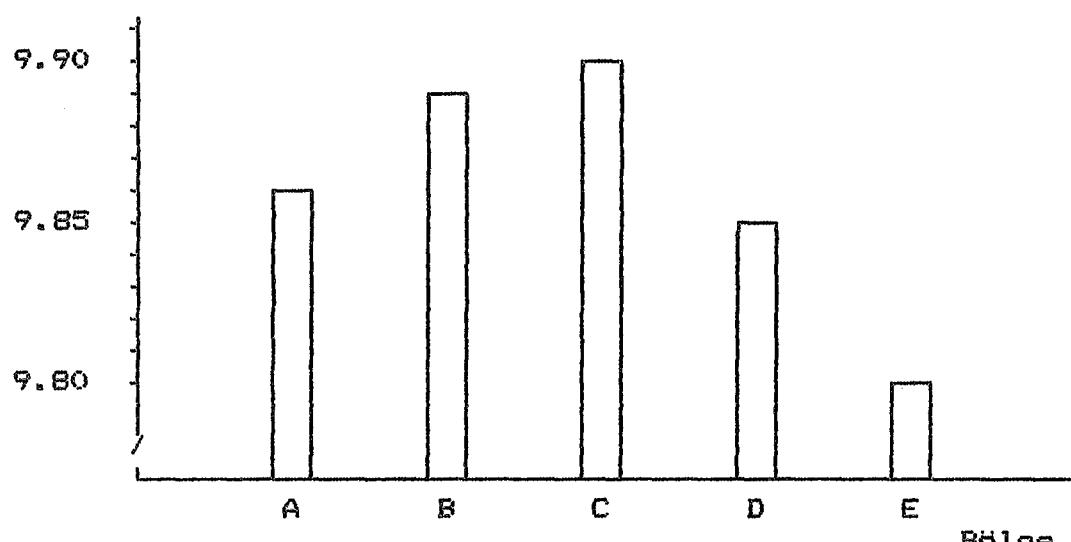
Cizelge 32. Tip-1 Buğday Unu % Kuru Öz Değerleri
Varyans Analiz Sonuçları

VAR.KAY	SD	KARE TOP.	KARE ORT.	F
Bloklar(Aylar)	2	0.43	0.216	1.58
Numune Alınan iller	4	0.01	0.004	0.03
Hata	8	1.09	0.137	
Genel	14	LSD= 0.264	cv= 3.75	

Cizelge 33. Tip-2 Buğday Unu % Kuru Öz Değerleri
Varyans Analiz Sonuçları

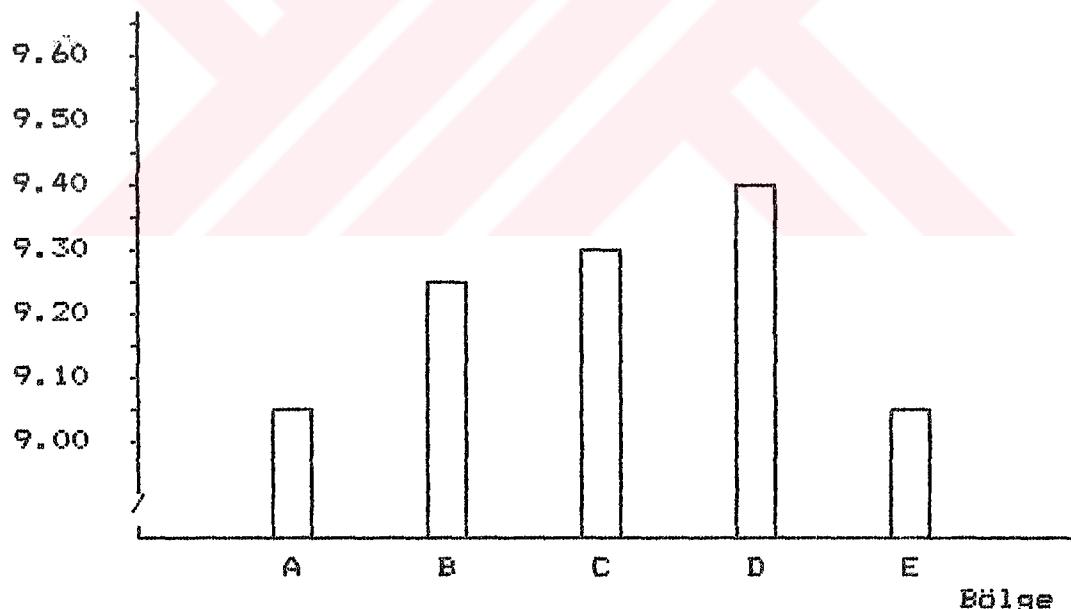
VAR.KAY	SD	KARE TOP.	KARE ORT.	F
Bloklar(Aylar)	2	0.22	0.110	2.15
Numune Alınan iller	4	0.32	0.080	1.57
Hata	8	0.41	0.051	
Genel	14	LSD= 0.272	cv= 2.46	

Kuru Öz (%)



Şekil 15.Tip-1 Buğday Unu % Kuru Öz Miktarları

Kuru Öz (%)



Şekil 16.Tip-2 Buğday Unu % Kuru Öz Miktarları

4.2.6. Serbest Asitlik Oranı

Cizelge 34 ve 35 incelendiginde Tip-1 unlarda Kurumaddede Asitlik Tip-1 unlarda maksimum % 0.033, minimum % 0.022 ortalama % 0.027 Tip-2 unlarda maksimum % 0.038 , minimum % 0.030 ortalama % 0.033 olduğu görülür.

Tip-1 ve Tip- 2 Buğday Unları Serbest Asitlik Miktarlarında Şehirler arasında farklılığın tespiti için yapılan Varyans Analizi sonuçlarına göre farklılık $p<0.05$ düzeyinde önelsiz çıkmıştır (Cizelge 36-37).

Unlar üretimden hemen sonra tüketilmemektedir , dolayısıyla depolama yoluna gidilir ve daha sonra tüketilir. Depolama sırasında unda bulunana serbest yağ asitleri faaliyete geçerek mikroorganizmaların da etkisiyle unların açılmasına sebep olmaktadır.

T.S. Tip-1 ve Tip-2 buğday ununda kurumaddede serbest asitliği en çok % 0.035 olarak sınırlandığına göre (Anon., 1985-a) , örneklerden sadece 2 tanesinin bu sınırı aştığı görülür.

Cizelge 34. Tip-1 Buğday Unu Serbest Asitlik Miktarı (%)

	A	B	C	D	E	ORTALAMA
HAZİRAN	0.022	0.025	0.028	0.025	0.027	0.025
TEMMUZ	0.032	0.030	0.027	0.020	0.024	0.026
AGUSTOS	0.028	0.033	0.029	0.031	0.028	0.029
ORTALAMA	0.027	0.029	0.028	0.025	0.026	0.027

Cizelge 35. Tip-2 Buğday Unu Serbest Asitlik Miktarı (%)

	A	B	C	D	E	ORTALAMA
HAZİRAN	0.032	0.033	0.035	0.031	0.030	0.032
TEMMUZ	0.031	0.030	0.036	0.032	0.034	0.033
AGUSTOS	0.034	0.036	0.033	0.032	0.038	0.035
ORTALAMA	0.032	0.033	0.034	0.032	0.034	0.033

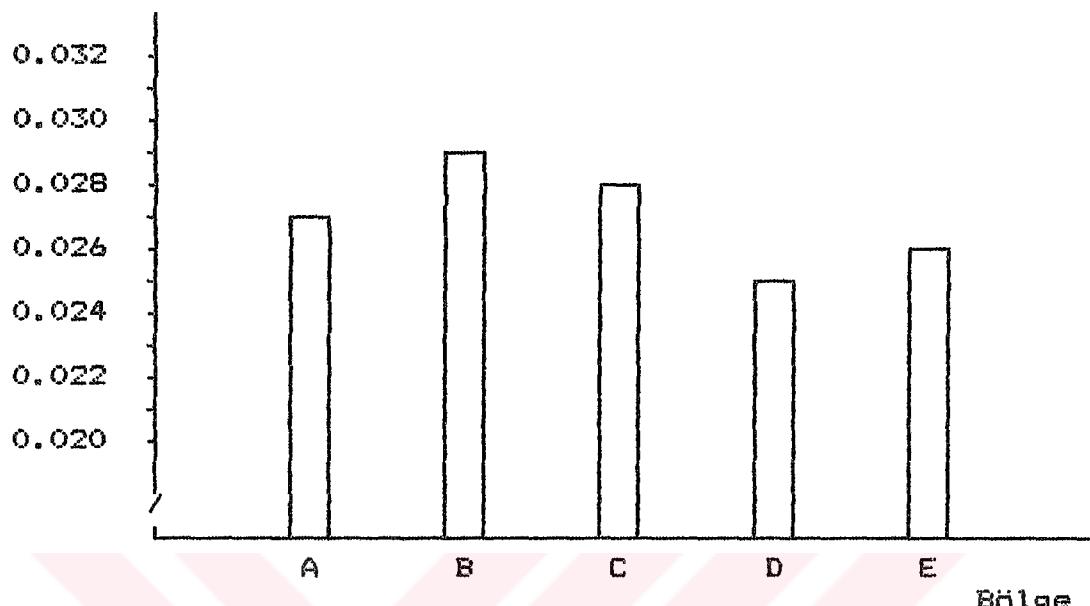
Cizelge 36. Tip-1 Buğday Unu % Serbest Asitlik Degerleri
Varyans Analiz Sonuçları

VAR.KAY	SD	KARE TOP.	KARE ORT.	F
Bloklar(Aylar)	2	0.00	0.000	2.01
Numune Alınan iller	4	0.00	0.000	0.55
Hata	8	0.00	0.000	
Genel	14	LSD= 0.196	cv= 13.16	

Cizelge 37. Tip-2 Buğday Unu Serbest Aaitlik Degerleri
Varyans Analiz Sonuçları

VAR.KAY	SD	KARE TOP.	KARE ORT.	F
Bloklar(Aylar)	2	0.00	0.000	1.52
Numune Alınan iller	4	0.00	0.000	0.82
Hata	8	0.00	0.000	
Genel	14	LSD= 0.275	cv= 7.04	

Kurumaddede Asitlik (%)



Sekil 17.Tip-1 Buğday Unu Serbest Asitlik Miktarları

Kurumaddede Asitlik (%)



Sekil 18.Tip-2 Buğday Unu Serbest Asitlik Miktarları

4.3. Teknolojik Analizler

4.3.1. Öz Kabarma Degeri

Cizelge 38 ve 39 incelendiginde Tip-1 unlarda Öz kabarma maksimum 9 cm³, min 6 cm³ ve ortalama 7.6 cm³, Tip2 unlarda max 8 cm³, min 5cm³ ve ortalama 6.7 cm³ olduğu görülür.

Tip-1 ve Tip-2 Umlarda Öz Kabarma degerleri açısından Şehirler arasındaki farklılığı görebilmek amacıyla yapılan Varyans Analizi sonucunda farklın p<0.05 düzeyinde önemsiz çıkmıştır (Cizelge 40-41).

Genel olarak un numuneleri üzerinde araştırma yapan Ünal (1976)'ın bulduğu ortalam Öz kabarma değeri 9.7 cm³ tür. Buna göre bizim tespit ettiğimiz değerler genelde bu değerin altında olmuştur.

Cizelge 38. Tip-1 Bugday Unlarında Öz Kabarma Degeri (cm³)

	A	B	C	D	E	ORTALAMA
HAZIRAN	8	7	7	9	9	8.0
TEMMUZ	9	8	8	7	6	7.6
AGUSTOS	7	7	6	8	9	7.4
ORTALAMA	8.0	7.3	7.0	8.0	8.0	7.6

Cizelge 39. Tip-2 Bugday Unlarında Öz Kabarma Değeri (cm³)

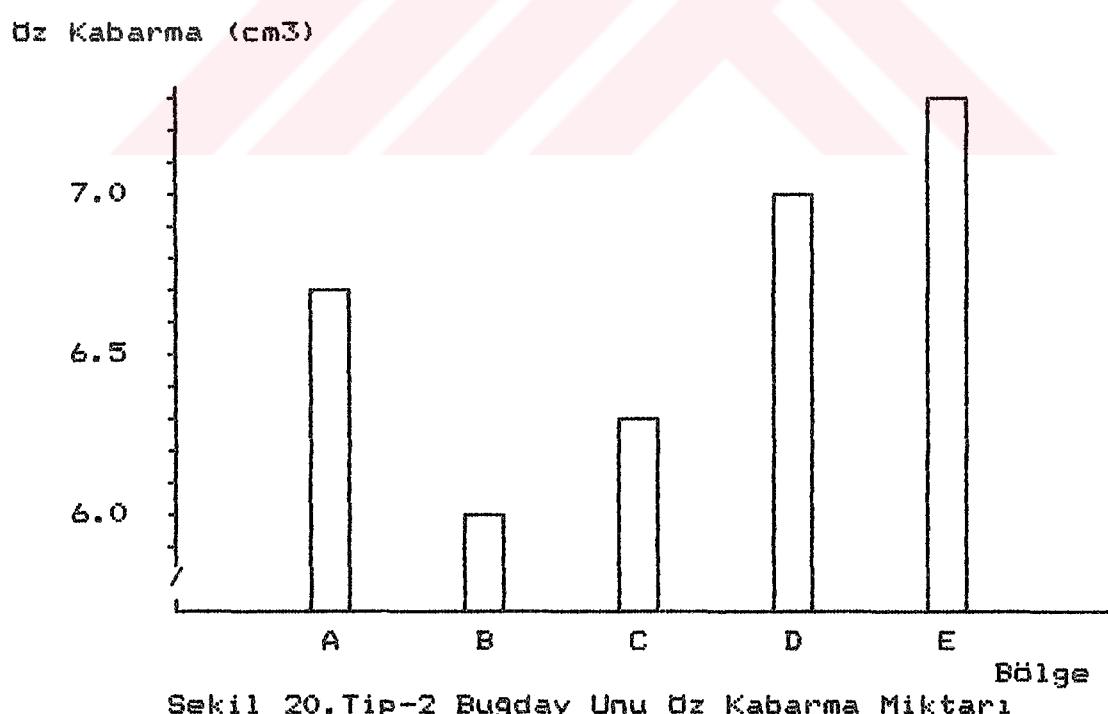
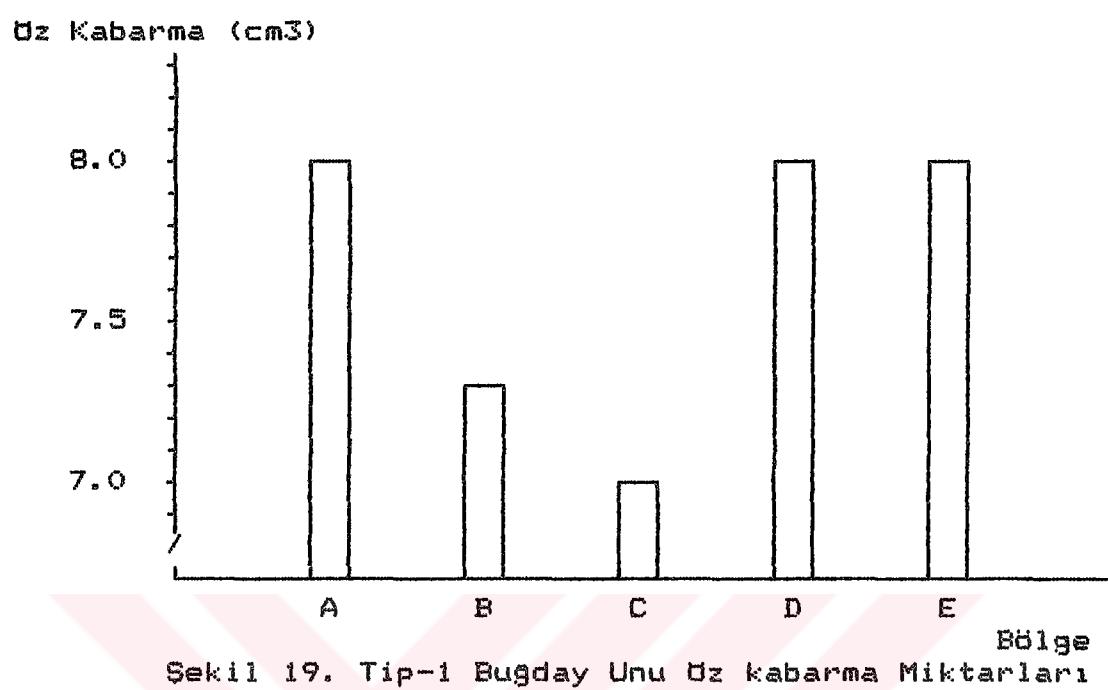
	A	B	C	D	E	ORTALAMA
HAZİRAN	6	6	7	7	7	6.6
TEMMUZ	7	6	7	7	7	6.8
AGUSTOS	7	6	5	7	6	6.6
ORTALAMA	6.7	6.0	6.3	7.0	7.3	6.7

Cizelge 40. Tip-1 Bugday Unu Öz Kabarma Değerleri
Varyans Analiz Sonuçları

VAR.KAY	SD	KARE TOP.	KARE ORT.	F
Bloklar(Aylar)	2	0.93	0.467	0.32
Numune Alınan iller	4	2.67	0.667	0.45
Hata	8	11.73	1.467	
Genel	14		c.v= 15.80	

Cizelge 41. Tip-2 Bugday Unu Öz Kabarma Değerleri
Varyans Analiz Sonuçları

VAR.KAY	SD	KARE TOP.	KARE ORT.	F
Bloklar(Aylar)	2	0.13	0.067	0.14
Numune Alınan iller	4	3.33	0.833	1.72
Hata	8	3.87	0.483	
Genel	14	LSD= 0.237	c.v= 10.43	



4.3.2. Sedimentasyon Degeri

Cizelge 42 ve 43 incelendiginde Tip-1 unlariin Sedimentasyon degerleri max 33.60 cm³, minimum 28.50 cm³ ve ortalama 30.81 cm³, Tip-2 unlarda maksimum 28.65 cm³, minimum 25.25 cm³ ve ortalama 27.20 cm³ olarak tespit edildigi gorulur.

Tip-1 Unlarda Sedimentasyon degerleri yönünden Sehirler arasi farklılığı belirlemek amacıyla yapılan Varian Analizi sonuçlarına göre fark p<0.05 düzeyinde istatistik açısından önemli olduğu, Tip-2 de ise önemli olmadığı tespit edilmiştir (Cizelge 44-46).

Cizelge 45 de görüldüğü gibi uygulanan LSD testinde A ve B şehirleri sedimentasyon degerleri bakımından birbirine yakın olduklarından (a) grubunu, C, D ve E şehirlerinden elde edilen degerlerde birbirine yakın olduklarından (b) grubunu oluşturmuşlardır.

Cizelge 42. Tip-1 Bugday Unlarında Seimantasyon Değerleri cm³

	A	B	C	D	E	ORTALAMA
HAZIRAN	31.25	30.55	29.35	28.50	29.00	29.73
TEMMUZ	32.10	31.60	30.15	28.65	29.50	30.40
AGUSTOS	32.35	33.60	32.50	32.00	31.00	32.29
ORTALAMA	31.90	31.92	30.67	29.72	29.83	30.81

Cizelge 43. Tip-2 Buğday Unlarında Sedimentasyon Değerleri cm³

	A	B	C	D	E	ORTALAMA
HAZİRAN	28.25	27.40	26.20	27.55	26.50	27.18
TEMMUZ	28.65	27.35	26.30	28.65	27.35	27.70
AGUSTOS	26.85	27.00	28.00	26.55	25.25	26.73
ORTALAMA	27.92	27.25	26.90	27.58	26.37	27.20

Cizelge 44. Tip-1 Buğday Unu Sedimentasyon Değerleri
Varyans Analiz Sonuçları

VAR.KAY	SD	KARE TOP.	KARE ORT.	F
Bloklar(Aylar)	2	17.62	8.812	22.01 xx
Numune Alınan iller	4	13.75	3.437	8.59
Hata	8	3.20	0.400	
Genel	14	LSD= 0.05	cv= 2.05	

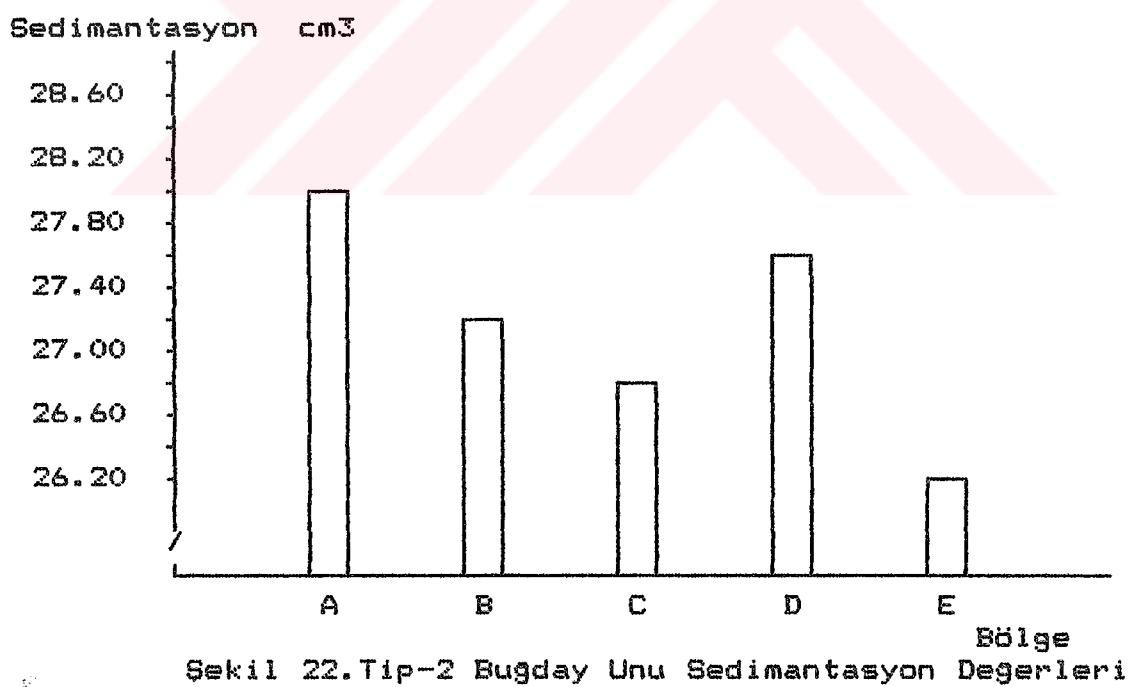
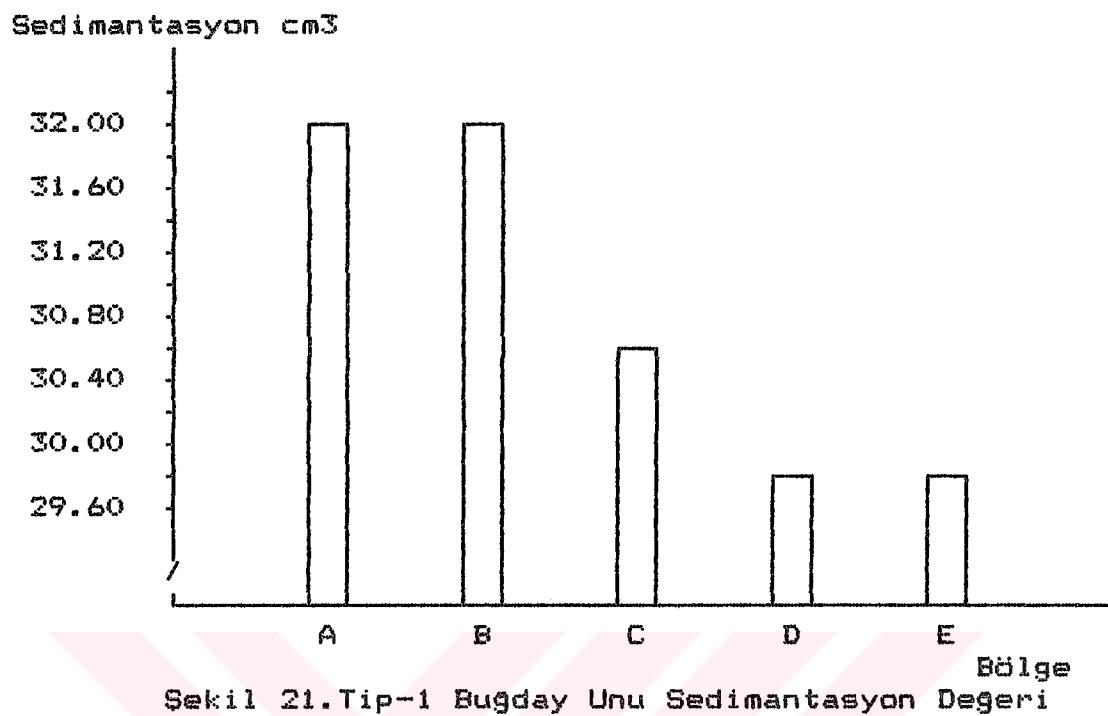
xx - p<0.05 düzeyinde önemli çıkmıştır.

Cizelge 45. Tip-1 Unlarda Sedimentasyon Değerleri
LSD testi sonuçları.(1)

SEHIRLER	ORTALAMA DEGERLER	SONUCLAR
A	31.90	a
B	31.92	a
C	30.67	b
D	29.72	b
E	29.83	b

Cizelge 46. Tip-2 Buğday Unu Sedimentasyon Değerleri
Varyans Analiz Sonuçları

VAR.KAY	SD	KARE TOP.	KARE ORT.	F
Bloklar(Aylar)	2	2.16	1.081	1.39
Numune Alınan iller	4	4.47	1.117	1.44
Hata	8	6.20	0.775	
Genel	14	LSD= 0.304	cv= 3.24	



4.3.3. Alveograf (Enerji) Degeri

Cizelge 47 ve 48 incelendiginde görüldüğü gibi Tip-1 bugday unlarında Alveograf (Enerji) değerleri maksimum 165.97 , minimum 98.33 ve ortalama 121.24 joule, Tip-2 bugday unlarında Enerji değerleri maksimum 97.81 , minimum 74.81 ve ortalama 87.61 olarak tespit edilmiştir.

Alveograf testi unun ekmeklik kalitesinin tespitinde çok önemli rol oynamaktadır. Araştırmada Tip-1 ve Tip-2 unların enerji değerleri yönünden avrupa ortalamalarının çok gerisindedir (Anon., 1990-a). T.S. de Alveograf değeri hakkında standart henüz bulunmamaktadır.

Alveograf testinde aynı zamanda unlardan elde edilen hamurun elastikiyeti ve uzamaya karşı direnci de tespit edilmektedir. Tespitlerimizde hamurlarda elastikiyetle sıkılık arasında bir orantı olmadığı , hamurun ya çok sıkı ya da çok gevşek bir yapıda olduğu ortaya çıkmıştır. Oysa hamurda istenen hem elastik hemde uzamaya karşı yeterli direncinin bulunmasıdır (Anon., 1990-a).

Tip-1 ve Tip-2 Unlarda Alveograf değerleri açısından Şehirler arasında farklılığın tespiti için yapılan Varyans Analiz sonuçlarına göre fark,istatistik açısından önemli olmadığı görülmüştür(Cizelge 49-50).

Cizelge 47. Tip-1 Bugday Unlarında Alveograf (Enerji) Değeri

	A	B	C	D	E	ORTALAMA
HAZİRAN	103.04	112.66	106.93	144.65	165.97	126.65
TEMMUZ	113.02	130.52	119.15	98.76	148.31	121.95
AGUSTOS	119.01	98.33	125.81	117.40	115.05	115.12
ORTALAMA	111.69	113.84	117.30	120.27	143.11	121.24

Cizelge 48. Tip-2 Bugday Unlarında Alveograf (Enerji) Değeri

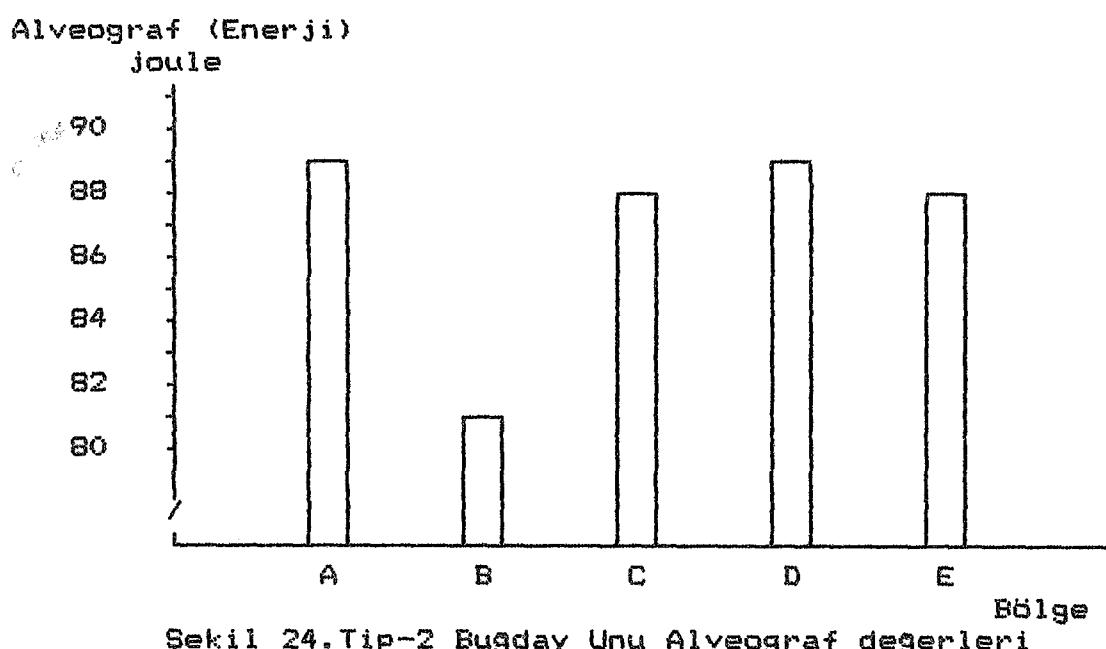
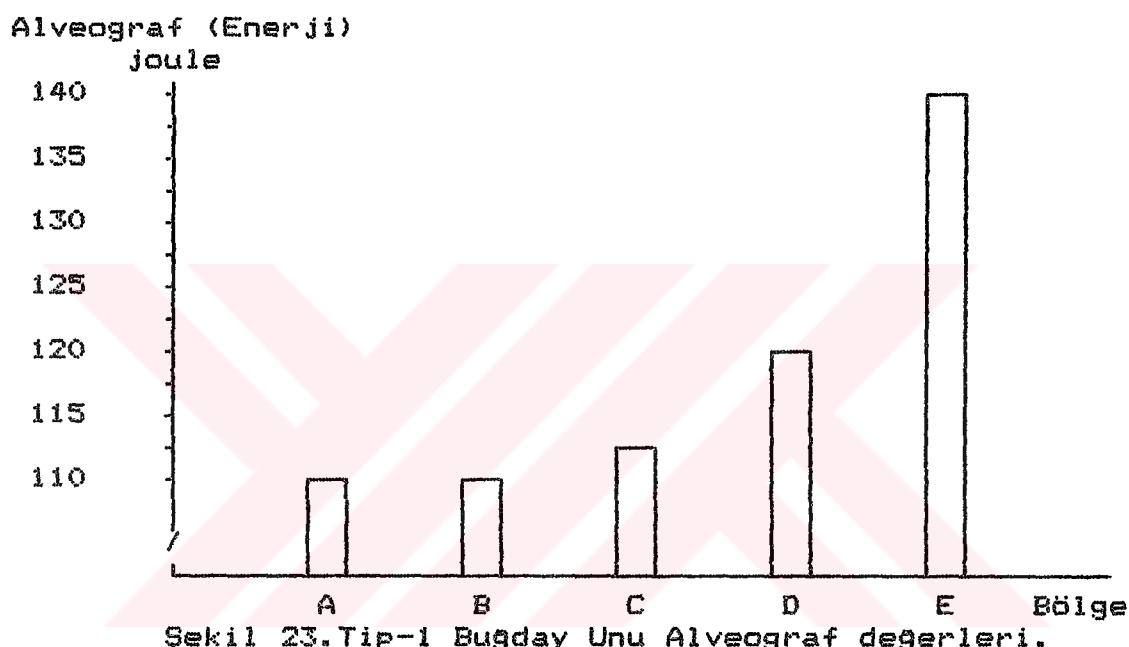
	A	B	C	D	E	ORTALAMA
HAZİRAN	97.81	88.94	94.81	92.78	91.00	93.06
TEMMUZ	85.47	78.54	84.36	95.49	86.28	86.03
AGUSTOS	85.33	74.81	84.93	82.35	91.28	83.74
ORTALAMA	89.54	80.76	88.03	90.21	89.52	87.61

Cizelge 49. Tip-1 Bugday Unu Alveograf Değerleri Varyans Analiz Sonuçları

VAR.KAY	SD	KARE TOP.	KARE ORT.	F
Bloklar(Aylar)	2	336.15	168.074	0.46
Numune Alınan iller	4	1922.40	480.600	1.33
Hata	8	2899.87	362.483	
Genel	14	LSD= 0.339	cv= 15.70	

Cizelge 50. Tip-2 Bugday Unu Alveograf Değerleri
Varyans Analiz Sonuçları

VAR.KAY	SD	KARE TOP.	KARE ORT.	F
Bloklar(Aylar)	2	236.35	118.173	6.11
Numune Alınan iller	4	183.48	45.869	2.37
Hata	8	154.67	19.334	
Genel	14	LSD= 0.138	cv= 5.02	



5. SONUÇ ve ÖNERİLER

5.1. SONUÇ

Araştırmada elde edilen sonuçlara göre :

1. Trakya bölgesinde üretimi yapılan Tip-1 ve Tip-2 unlarının ;

- Tip-1 ve Tip-2 unu elek üstü miktarlarının ortalaması T.S 4500 Buğday unu standardının az üzerindedir. Tip-1 unda Edirne (C) ve Çanakkale (D) Bölgeleri ortalamları elek üstünde standarda uygun, Tip-2 unda yalnız Çanakkale bölgesi standarda uygun üretim yapmıştır.

- Tip-1 unlarında elek altı miktarları ortalaması standarda uygun Tip-2 ununda biraz üzerinde tespit edilmiştir.

2. Tip-1 ve Tip-2 Unların kimyasal analizlere göre ;

- Tip-1 ve Tip-2 unlar rutubet oranları bakımından T.S. 4500 Buğday unu standardının üzerinde tespit edilmişdir.

- Külf oranlarında Tip-1 ortalaması standardın üzerinde Tip-2 ortalaması altındadır. Tip-1 de yalnız Tekirdağ (A) Bölgesi standarda uygundur. Tip-2 de ise yalnızca Edirne (C) Bölgesi standardın üzerindedir.

- Tip-1 ve Tip-2 unların protein oranları kaliteli ekmek eldesi için yeter düzeyde olduğu tespit edilmiştir. Tip-2 de protein miktarları Tip-1 'e oranla biraz daha fazladır.

-Kuru öz miktarları bakımından Tip-1 ve Tip-2 unları T.S. 4500 Bugdayunu standardına tam uygunluk göstermektedir.Tip-1 ortalaması Tip-2'ye oranla daha fazladır.

-Serbest asitlik miktarı yönünden de Tip-1 ve Tip-2 unları standardın maksimum sınırları altındadır.

3. Tip-1 ve Tip-2 Unların Teknolojik analizlerine göre ;

- Tip-1 ve Tip-2 unlar sahip oldukları yaş öz miktarları yönünden ortalama olarak standarda uygunluk göstermektedir.

- Öz kabarma değerleri Tip-1 de Tip-2'ye oranla daha yüksek çıkmıştır.

- Sedimentasyon değerleri kaliteli ekmek üretimi için yeter düzeydedir. Tip-1 de daha yüksek çıkmıştır.

- Alveograf (Enerji) değerleri istenen düzeyde degildir. Avrupa ortalamasının çok gerisindedir.

- Un rengi Tip-1 unlarda iyidir. Ancak Tip-2 unlarda yeterli degildir.

5.2. ÖNERİLER

1.Un fabrikaları mustahsilden bugday alırken seçici davranışlı kaliteli bugdaya daha iyi ücret ödemeli çiftçiyi bu yönde teşvik etmeleri olumlu sonuç verir.

2.Un fabrikaları üreticiye kaliteli bugday tohumu vererek ve eğiterek onları bilinçli bugday tarımı yapmaya teşvik etmeleri hem genel olarak halkımız açısından hemde un fabrikaları açısından çok olumlu bir adım olur.

3.Trakya bölgesindeki un fabrikaları günümüze göre oldukça modernize edilmiş durumdadırlar. Ancak yine de daha gelişmiş teknolojiler takip edilerek fabrikalar daha az enerji harcayarak daha ekonomik üretim sağlayabilirler.

4.Her fabrikaya unun satandardılara uygun üretilip üretilmediğinin otokontrolünü yapacak yeterli alet ve ekipmanlarla techiz edilmiş labaratuvarlar kurulmalı ve kalitede rekabet teşvik edilmelidir.

5.Her fabrikanın mutlaka,labaratuvar kontrollerini yaparak üretimi takip edecek gıda dalında yetişmiş bir eleman istihdam etmeleri kendi menfaatlerine olacaktır.

Yukarıda yapılan önerilerin dikkate alınması hâlinde unculuk sektöründe bir canlılık görüleceği söylenebilir.

6. LITERATUR LISTESİ

- Altan , A., 1980. Tahıl İşleme Teknolojisi
Ç.U.Ziraat Fak. Yayınları,Ders Notları,
Adana, 10-75.
- Anon. ,1972. Tahıl ve Tahıl Mamülleri Rutubet Miktarı
Tayini.TS. 1135.
- Anon. ,1974-a.Tarımsal Gıda Maddeleri Kjeldahl Metodu
ile Azot Tayini İçin Genel Kurallar.TS.1727
- Anon., 1974-b.Tahıllar Baklagiller ve Bunların Ürünleri
Kül Tayini.TS. 1511.
- Anon. , 1984-a) Bugday Unu Kuru Gluten (Dz) Tayini
TS.4178.
- Anon. , 1984-b) Bugday Unu Yaş Gluten (Dz) Tayini
TS. 4179.
- Anon. ,1985-a Bugday Unu. TS.4800.
- Anon , 1985-b From Wheat to Flour. Wheat Flour Institute,
Chicago , U.S.A.
- Anon.,1990-a.Chopin Alveograf Kullanım Klavuzu
- Anon.,1990-b.Kent Jhon Renk Ölçüm Cihazı Kullanım
Klavuzu

Atılgan, C. , 1986. Farklı Nitelikteki Unlara Uygulanan
Değişik Yogurma Yöntemlerinin Ekmeklik Kalitesi-
ne Etkisi. Gıda Teknolojisi Derneği yayın organı
Sayı 2. 83 s.

Düzungeş, O. ; Kesici, T. ; Gürbüz F. (1983). İstatistik
Metodları I. A.Ü. Ziraat Fakültesi Yayınları 861
Ankara.

Elgün, A., 1977. Doğu Anadolu Bölgesinde Farklı Yetiş-
me Çevre Koşullarında Adaptasyonu Yapılan Karı-
şılık Ekmeklik (Tr. aestivum L.) Bazı Kültür Ce-
şitlerinin Değeri Üzerine Araştırmalar, Doktora
Tezi. Atatürk Univ. Ziraat Fak., Erzurum
Elgün, A. 1990. Tahıl İşleme Teknolojisi. Atatürk
Universitesi Ziraat Fak. Sayfa 4-7. Erzurum

Ertugay, Z., 1980. Doğu Anadolu Bölgesinde Yetiştirilen
Ekmeklik Buğdayların Kalitelerinin Saptanmasında
Protein Miktarı ve Kalitesinin Değerlendirilmesi
ile Önemli Kalite Kriterleri Arasındaki İlişkiler.
Erzurum.

Ertugay, Z., 1986. Buğday Unu ve Sınıflandırılmasında
Dikkate Alınan Ölçüler. TS 4500 Buğday Unu Stan-
dardı, Standart Ekonomik ve Teknik Dergi, Özel
sayı 2. 81 s.

Jones, C.R., 1954. Unpublished data Wheat Chemistry
and Techology.

Ozkaya, H. 1986. Unların Ekmeklik Degerlerinin Belirlen-
mesinde Kullanilan Fiziki ve teknik Metodlar.

TS. 4500 Buğday Unu Standardı , Standart Ekonomik
ve Teknik Dergi, Özel sayı 2. 108 s.

Pratt, D.B., 1971. Criteria of Flour Quality bkz. Wheat
Chemistry and Technology, ed by Pomeranz (Rev.);
Chap. 5, p. 201. Amer. Ass. Cereal Chem. St. Paul.
Min.

Saygin, E., 1970. M.P.M. Beslenme Sorunları Semineri.,
Beslenmede Ekmegin Önemi, 5 s. Ankara.

Saygin, E., 1972. Bugday Ekmeginin Bayatlaması Üzerine
Araştırmalar. E.U. Zir. Fak. Yay. no: 175, 183 s.

Seçkin, R., 1986. Bugdayın Bileşimi ve Kalitesine Etki
Yapan Faktörler. Ank. Univ. Zir. Fak. Yay. Ankara

Steel, C.D.; Torrie, J.H. (1960). Principles and Produes
of Statistic Mc Grow Hill Book Company New York.

Tekeli, S.T., 1970. Türkiyede Köy ekmekleri ve Teknigi.
Ankara U. Zir. Fak. Yayınları 402 , Ankara.

E.E. YÜKSEKOĞRETİM KURU
DOKUMANTASYON MERKEZİ

T E S E K K U R

Calismalarim sırasında bana her türlü imkani saglayan ve her konuda yardımcı olan Bölüm Başkanımız Sayın Hocam Prof. Dr. Mehmet DEMIRCI ' ye, yetişmemde büyük hak ki olan Sayın Hocam Prof. Dr. Hüsnü GUNDUZ ' e, istatistik analizlerinde yardımcı olan Doc. Dr. İhsan SOYSAL ' a araştırmalarımın yapılmasında Labaratuvar imkani saglayan Tütaş A.S ' ne , Üzgür Yıldız A.S. ' ne, Marmara Ün San. A.S. ' ne ve Uncular Besin San. A.S. ' ne , tezin yazımında yardımı geçen Arş. Gör. Muhammed ARICI'ya teşekkürü bir borç bilirim.

Tekirdag, 1991

Zir. Müh. Hasan METE